

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๘ ถึง ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒)

๕๔
กรกฎ ๑๙/๓๔๘๒

๑. รัฐบาลคงจะปฏิบัติตามของสมาชิก

๒. เรื่องการช่วยเหลือการค้าไม้สัก ของ

นายบุญเที่ยง

๑๐๓๕-๑๐๓๖

- ข. เรื่องการควบคุมการ คำกล่าวไรเกิน ๓๖
ของขุนวิจิตร ๑๐๗๗-๑๐๗๘
- ค. เรื่องการ แนะนำให้ ประชาชนมีความ
ชำนาญในการอาชีพ ของ ร.ท. ถมยี่ ๑๐๗๘-๑๐๗๙
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ที่ ๒-๓) ๑๐๗๙-๑๑๐๕
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ (วาระที่
๒-๓) ๑๑๐๕-๑๑๐๖
๔. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการ (วาระที่ ๒-๓) ๑๑๐๖-๑๑๐๘
๕. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือน (วาระที่ ๒-๓) ๑๑๐๘-๑๑๓๐
๖. เรื่องร่างพระราชบัญญัติ เงินก้อน และค่าพา-
หะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ครม.ที่
๕) (วาระที่ ๒-๓) ๑๑๓๐-๑๑๓๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๗/๒๔๗๒ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันเสาร์ ที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๓ คนเป็นของ
ประชุมแล้ว ในวาระต่อไปจะดูตามของนายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ เรื่อง
ช่วยเหลือพ่อค้าไม้ซอนสัก

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า ไม้ซอนสักเป็นไม้
ได้ปรากฏว่าพ่อค้าไม้ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ใต้น้ำไม้ซอนสักไปขาย
ตลาดมอสมัน ในประเทศพม่า มีจำนวนไม้คงค้างขายไม่ออก เพราะ
ราคาตกต่ำเกินปกติและค่าภาษีแพง ไม้เหล่านี้ถูกกักอยู่ที่มอสมันมี
จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ต้น เวลาฐานะเศรษฐกิจของโลกอยู่ใน
ภาวะที่น่ากลัวสงครามจะเกิดขึ้น จึงขอทราบว่า

๑. รัฐบาลได้ทราบและได้มีหนทางหรือจัดหาหนทางที่จะช่วยเหลือ
พ่อค้าไม้เหล่านั้นอย่างไรบ้างหรือไม่

รัฐบาลเคยหาตลาดขายข้าวช่วยเหลือพ่อค้าข้าว ในกรณี
เกี่ยวกับไม้ซอสนัก รัฐบาลช่วยเหลือหาตลาดจำหน่ายไม้ ที่นครคัง
ปูในมอลเมน ะได้หรือไม่

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี: รัฐบาลขอตอบทั้งนี้
รัฐบาลได้เอาใจใส่สอสนักในเรื่องตลาดไม้ซอสนักอยู่เสมอ เวลานี้
ปรากฏว่ามีไม้สักในตลาดไม้ ที่มอลเมนมากด้วยกัน อาจเป็นเหตุหนึ่ง
ที่ทำให้ราคาไม้ตกต่ำ และเกี่ยวกับสถานะของโลกในขณะนี้ จึงเป็น
ที่ควรระมัดระวังเรื่องตลาดไม้ซอสนักของไทยอยู่บ้าง โดยเฉพาะการทำ
ไม้ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนส่วน มาก ผู้ทำไม้สักมักจะทำสัญญากับ
พ่อค้าไม้ ในเมืองมอลเมนยอมให้ ชำระ ราคาไม้แก่ผู้ทำไม้ต่อเมื่อจำ-
หน่ายไม้ในไม้แล้ว ไม้สักที่พ่อค้าไทยส่งออกไปยังเมืองมอลเมนนั้น
ปรากฏว่า ได้ส่งไปเป็นการเกิดซากจึงมีผลเท่ากับได้เปลี่ยนมือแล้ว
ตัวไม้ยังเป็นของพ่อค้าไม้ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนไม่ คงมีแต่ความเกี่ยว
พันกันตาม สัญญาในเรื่องราคาไม้ ที่พ่อค้าไทยและพ่อค้าในเมืองมอล-
เมนทำกันไว้เท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างบุคคลจึงไม่เป็นการสมควรที่
ทางการจะสอดเข้าไปเกี่ยวข้อง

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ข้าพเจ้าขอซักข้อ ๑
คงต่อไปนี้ คือว่า รัฐบาลตอบว่า ไม้ซอสนักที่ส่งไปจากแม่ฮ่องสอน
เป็นเรื่องพ่อค้าตกลงกับพ่อค้าเมืองมอลเมนนั้น เมื่อไม้ซอสนักไปถึง

ก็บอกว่าได้ขายแล้ว แต่รัฐบาลทยอยส่งมาใต้ทางใต้ ซึ่งความ
นั้นตามข้อข้างนี้ไม่

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี: สำหรับข้อเท็จจริง
จะเป็นประการใดนั้น ทางการก็ยังไม่ถึง แต่ว่าเท่าที่ได้ทราบมา
ได้ความว่าส่วนมากเป็นอย่างนั้น

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ข้าพเจ้าขอซัก
ข้อเท็จจริงทางรัฐบาล ขอบว่าไม่ทราบแน่ ทำไม่ได้ก็ขอมาอย่างนี้
ควรทราบข้อเท็จจริงเสียก่อน

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี: สำหรับส่วนมาก
เท่าที่ทราบเป็นอย่างนั้น แต่ว่าจะเป็นเช่นนั้นทุกคนหรือไม่ เป็นของ
ทราบแน่ไม่ได้

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ข้าพเจ้าขอซัก
ข้อ ๓ ต่อไป คือว่า ทางฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ทราบแน่เช่นนี้ ในข้อต่อไป
รัฐบาลจะให้ทราบแน่และจะมีทางช่วยเหลืออย่างไร และคิดจะช่วยเหลือ
หรือไม่

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี: ปัญหาสำคัญสำหรับ
ข้อนี้เกี่ยวกับไม้ที่ส่งไปนั้น ส่งไปนอกประเทศ และเท่าที่กรมป่าไม้
ได้พิจารณาติดต่อช่วยเหลืออยู่เสมอแล้ว ก็มีเจ้าพนักงานป่าไม้ประจำ
อยู่ที่จังหวัดนั้นเหมือนกัน และเท่าที่ได้ทราบมาว่าไม้สักที่จังหวัดนั้น
เวลานี้จำนวนมาก ซึ่งมากผิดปกติมีจำนวนคงแสนกว่าตัน ไม้สักได้

ซึ่งคงค้างอยู่นั้นมาก และได้ทราบว่าทางประเทศมีเงินเหลือไม่พอใช้
ก็เกี่ยวกับฐานะของโลกในเวลานี้ก็ขึ้นมาก แล้วทำที่ใดที่รายมาไม่
ก็คงค้างอยู่นั้นก็คิดว่าจะขายไปภายใน

ประธานสภาฯ: กระทู้ต่อไปของขุนวิริยะเทิรหาว เรื่องควบคุม
การค้ากำไรเกินควร

ร.ท. ขุนวิริยะเทิรหาว (นครปฐม): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการดังต่อไปนี้ คือ เนื่องด้วยเวลานี้
โลกกำลังอยู่ในสถานะที่ขึ้นจาก การสงคราม เพศสวัสดิภาพของ
ประชาชน รัฐบาลจึงได้ควบคุมการค้ากำไรเกินควร โดยวิธีประกาศ
สิ่งของที่ห้ามค้ากำไรเกินควรไว้ แต่ปรากฏว่าไม่คอบได้ผล จึงใคร่
ทราบว่า

๑. รัฐบาลจะจัดการ ควบคุม โดยวิธีอื่นให้ รั้งกุมได้ผลดีกว่านั้น
ได้หรือไม่

๒. รัฐบาลจะกำหนดราคา ของ อย่างสูงที่ พ่อค้า จะขายไว้ เป็น
ครั้งคราว ถ้าใครขายเกินกว่าราคานั้น ถือว่าค้ากำไรเกินควร และ
จัดการลงโทษจะใดหรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์บุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ-
การ: กระทรวงเศรษฐการขอตอบดังนี้ คือ

๑. ความที่ท่านว่าตั้งการให้ รัฐบาลควบคุม โดยวิธีอื่นให้รั้งกุม
ได้ผลดีกว่านั้น รัฐบาลยังไม่ทราบแน่ว่าหมายความว่าวิธีใด

๑. วิสัยทัศน์ของประเทศไทยที่แสดงโดยคนไทย เป็นครั้งแรก
พระราชบัญญัติได้ ให้อำนาจไว้ ให้ทำไว้ และคณะกรรมการ
ซึ่งกันการคำทำไว้เกินควร ก็ได้อันนี้ให้คณะกรรมการส่วน
ปฏิบัติได้อยู่แล้ว เมื่อในเวลานั้นเห็นความจำเป็นต้องการประกาศ

ประธานสภาฯ : กระทั่งไปของ ร.ต. ลมัย

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : ข้าพเจ้าขอสั่ง
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ ทั่วทั้งไปนี้คือ รัฐบาล
แถลงนโยบายว่าจะจัดการครองชีพของราษฎรตามควรแก่ลัทธิภาพ
หลักสำคัญ จึงได้พยายามให้คนไทยมีโอกาสที่จะได้ มีความรู้ ความ
ชำนาญ นิยมในวิชาชีพ ยักกันการทำนาในจังหวัดปทุมธานีไม่ได้ผล
เท่าที่คาดหมาย ขอเรียนถามว่า รัฐบาลดำริจะแนะนำประชาชนให้
อาชีพอย่างไร ทั่วทั้งไปในจังหวัดนี้

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ รัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบค
นี้ ตามที่รัฐบาลได้แถลงไว้ว่า จะจัดการครองชีพของราษฎรตามควร
แก่ลัทธิภาพเป็นหลักสำคัญ และโดยนั้นจึงจะพยายามให้ ประชาชน
ไทยมีความรู้ความชำนาญ และเกิดคความนิยมในวิชาชีพนั้น รัฐบาล
ได้ดำเนินการอยู่แล้วทุกทาง เช่นได้ เปิดโรงเรียนอาชีพต่าง ๆ เป็นจำ
นวนมาก สำหรับการฝึกกรรมซึ่งเป็นอาชีพสำคัญที่สุดของคนไทยก็ได้
ดำเนินการเป็นพิเศษ กล่าวคือ นอกจากได้จัดให้ มีสถานศึกษาแล้วยัง
ได้ จัดให้ มีเจ้าหน้าที่คอยรับชี้แจงให้ ความรู้ ในการฝึกกรรมประเภท
ต่าง ๆ ด้วย และยังช่วยในเรื่องที่พักพิงต่าง ๆ ที่เหมาะสม ขยาย

การสหกรณ์ ให้แพร่หลาย และพยายามส่งเสริมให้ ความ สรพ ใน
 การขนส่งการจำหน่ายเป็นต้น สำหรับชาวนอนความปลุกข้าวปลูกไม้
 สีสวนแนะนำให้ ประกอบกิจกรรมสวนครัวในยามว่าง เพื่อเป็นการส่งเสริม
 เสริมอาชีพ และฐานะอยู่แล้ว เช่นการปลูกผัก กล้วยหม ไม้ ไม้ ไม้ เป็นต้น
 นอกจากนี้ ยังได้ แนะนำส่งเสริมให้ เพาะปลูกพืชอย่างอื่น เช่นถั่ว ผัก
 ปลูก กล้วย กล้วย แทนข้าวปลูกโดยทั่วไป ตามแต่ลักษณะที่คนและพินทุภูมิ
 ประเทศระอำนาจ สำหรับจังหวัดปทุมธานีนั้น ภูมิประเทศเหมาะแก่การ
 ทำนาแต่ทำไม่ได้ผลนั้นเพราะน้ำเป็นอุปสรรค สำหรับนั้นเพราะฝน
 น้อยเกินไป แต่ขณะนั้นกรมชลประทานได้ วางโครงการชลประทานสำหรับ
 จังหวัดนั้นไว้ แล้ว กำลังขุดคลองลำคยาว จากเกาะใหญ่ถึงคลอง
 เขย และจากปากแควถึงบ้านแหลม เมื่อโครงการนี้สำเร็จเมื่อใด
 ความแน่นอนในการทำนาก็จะเกิดขึ้น ในขณะนั้นจะแนะนำให้ปลูกพืชพันธุ์
 อย่างอื่นที่อาจทำได้ผลดี เพราะขาดแคลนนํ้า

ประธานสภา: หม่อมหลวงระพี ก่อไปขอให้พิจารณาว่าพระ
 ราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งคณะกรรมการ
 วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอเชิญ
 ท่านกรรมการเข้าประจำที่

ร.อ. พระปทุมเทวาภิบาล (กรรมการ): พระราชบัญญัติ
 สัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งรัฐบาลได้เสนอเข้ามาสู่สภา
 นาน มีหลักการว่า

๑. เพื่อคุ้มครองกรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะ

๒. เพื่อยกเลิกการลักสัตว์พาหนะ

๓. ลดราคาค่าธรรมเนียมลงตามบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติ

ตามทศกรมการไต่สวนแก้ร่างพระราชบัญญัติแล้ว ก็เพื่อจะให้เข้าหลักการใน ๓ ประการดังได้กล่าวมาแล้ว ทศกรมการไต่สวนได้แถลงเรื่องที่เป็นสาระสำคัญ เพื่อให้สมาชิกสภาฯ ไต่ทราญไว้ก่อนว่า ในมาตรา ๕ นั้น ได้ลงตามแนวปฏิบัติของรัฐบาล

มาตรา ๗ อนุมาตรา ๓ ได้แก้ร่างเดิม ยกเว้นโคควัวเมียเกี่ยวแก่ภาคอีสานเป็นสำคัญ และเป็นเรื่องที่สำคัญมากมาแต่คราวก่อนแล้ว

ในมาตรา ๗ อนุมาตรา ๓ เปลี่ยนจากร่างเดิมเล็กน้อย ใช้ถ้อยคำให้รัดกุม และเพื่อให้ตรงต่อสภาพที่เป็นจริง

ในมาตรา ๗ อนุมาตรา ๔ เพิ่มขึ้นใหม่จากร่างเดิมเพราะสัตว์เล็กเหล่านี้รวมทั้งโคควัวเมียด้วย มีการนำออกนอกราชอาณาจักร และทำการโอนกันไต่ เช่น โอนไปฆ่า ขาย เป็นต้น ซึ่งไม่มีกฎหมายบังคับไว้ อาจเสี่ยงการทำความผิดรูปพรรณไต่ เว้นแต่ในกรณีข่มขู่กักซึ่งมีมาตรา ๑๓ บังคับอยู่แล้ว

มาตรา ๗ วรรค ๒ ได้แก้ไขที่ไม่มีผู้ใหญ่บ้านลงไว้ เพราะบางท้องที่ไม่มีผู้ใหญ่บ้าน เช่น พระนคร และได้เติมคำว่า "ก

การลดขนาดหรือยกย่องไว้แต่แรกแต่ให้กระทรวง หรือในภายหน้าอาจ
โอนการทำตัวรูปพรรณไปให้กระทรวงอื่นเช่นเจ้าหน้าที่ เช่นกระทรวง
เกษตรธิการ เป็นต้น

มาตรา ๑๐ ทวิ คณะกรรมการได้มีความเห็นพร้อมกันว่า ควร
เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อยกย่องผู้ที่มีความดีความชอบรูปพรรณไว้มาก ๆ แล้ว
นำไปสวมกับสัตว์ เช่น โทษแก่ ไซเลกนชัย ไทเคมมีตัวอย่างอยู่แล้ว

มาตรา ๑๑ ไทเคมมีตัวก่อนกำหนดค่าธรรมเนียมในวรรค ๒ ให้
เลิกเสียเพื่อความสะดวกอื่นนอกจากขบวนการสัตว์ที่เลิกแล้ว
กำหนดซึ่งเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานหรือการที่ของปฏิบัติตาม
กฎหมาย นอกจากนั้นไม่ยกเว้น

มาตรา ๑๒ วรรค ๒ เป็นวรรคที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อยกย่อง
ระเบียบที่แน่นอน ซึ่งนับว่าเป็นสาระสำคัญของการเพิ่มขึ้น เพราะสัตว์
ที่วางที่ซึ่งมาถึงจะต้องทำพิธีขึ้นทะเบียนก่อน - แล้วจึงสลักหลังทำอย่าง
อื่นได้ และถ้าไม่สลักหลังย้ายก็ทำให้เปล่าและไม่ได้เสียค่าธรรมเนียม
เนียม ความมาตรานี้ไม่ได้บัญญัติไว้ว่าผู้ใดจะต้องเป็นผู้เสียค่าธรรมเนียม
เนียม ซึ่งเจ้าหน้าที่ทะเบียนได้เคยทักท้วง แต่อย่างไรก็ดีจะได้อำนาจ
ไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ได้เพิ่มจากร่างเดิมเป็นวรรค ๒ เขาอย่างแบบ
พ.ร.บ. ออกใบอนุญาตกันและกำหนดเวลาให้ พ้องร้องไว้ ถ้าไม่กำหนดไว้

ระเบียบการ ไร้งานกฎหมายมฤคมีรายชื่อบุคคลใน ๒๕๕๕
จึงให้เสียเวลาของหลายฝ่าย

มาตรา ๑๓ กวี ร่างขึ้นใหม่ ตาม ประ ญัตติ ของ รัฐสภา เพื่อ
เป็นประโยชน์ แก่เจ้าของสัตว์ ที่ระ ไร้งานไม่ต้อง เสีย ค่าธรรมเนียม แห่ง
พระราชกฤษฎีกาการจ้างของตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แพ่งกว่านี้

มาตรา ๑๔ วรรค ๒ ได้แก้ด้วยคำตรงที่ว่า "นำส่งพนักงาน
เขียน" เป็น "พนักงานสอบสวน" เพื่อให้กลุ่มนักเขียนที่ทำงานจริง
โดยง่ายแก่การปฏิบัติ เพราะนายทะเบียนบางแห่งมิได้ เป็นพนักงานสอบสวน
เมื่อจะต้องทำการสอบสวนเกี่ยวกับคดีอื่น ก็จะต้องนำสัตว์ ส่งคดี
พนักงานสอบสวนอีกทอดหนึ่ง ภาระซ้ำมากไป

มาตรา ๒๐ วรรคที่ ๓ ได้แก้ว่า "นายทะเบียน" เป็น "พนักงาน
สอบสวน" เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๔-๑๕

มาตรา ๒๒ ได้แก้ไขในวรรค ๒ วรรคที่ ๒ ที่กล่าวคำว่า "แผ่น
ดิน" ว่า "หรือใบสัตว์" ได้ตามมาตรา ๑๕ ทั้งนี้เพื่อให้สัตว์นั้น
ตกเป็นกรรมสิทธิ์แก่ผู้จับได้ โดยหาเจ้าของไม่ได้ตามประมวลแพ่งและ
พาณิชย์ มาตรา ๑๓๒๕

มาตรา ๒๓ ของร่างเดิม คณะกรรมาธิการ มีความเห็นเป็น
เอกฉันท์ว่าให้ตัดออกหมดทั้งมาตรา เพราะเขียนไว้ ไม่เกิดประโยชน์
อะไร เมื่อผู้ใดทำผิดพิจารณาถึงโทษกันไปตามวินัย ถ้าไม่ทำผิด
กฎหมายก็คุ้มครองพออยู่แล้ว

มาตรา ๓๕ ร่างเดิมลงโทษเฉพาะมาตรา ๓๑ เดิม
สภาฯ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และ ๑๕ เข้าไปช่วยเพื่อให้
ศาลลง คณะกรรมการขอแก้ไขเพิ่มเติมได้

มาตรา ๒๖ ร่างเดิมมีบทลงโทษตามมาตรา ๑๐, ๑๑,
๑๕, ๑๖ แก้ไขมาตรา ๑๑ และ ๑๕ ไปใส่ไว้ในมาตรา ๒๕
เพิ่มมาตรา ๑๐ ทวิ ลง

อัตราค่าธรรมเนียม ร่างเดิมมีค่าธรรมเนียมเป็นตามมาตรา ๑๔
ก็คำว่า "มาตรา ๑๔" ออก เพราะถ้ามีไว้แค่เกินไป ส่วนคำ
บัญญัติของรัฐบาลที่ลดค่าธรรมเนียมทำตัวรูปพรรณตัวเมียลงถึง
เป็นอันตกลอก คงเทียบเท่ากันหมด เพราะได้ยกเว้นโคตัวเมียให้
นอกจากนี้คณะกรรมการขอให้เติมคำในมาตรา ๔ วรรค ๑ ลงไป
ก็จากคำว่า "ล้อ" ขอเติมคำว่า "ฟ้า" ลงไปอีกคำหนึ่ง เหตุ
ที่ขอให้เติมไปในขณะนั้น ก็ด้วยเหตุที่ว่าพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ
ร.ศ. ๑๑๔ ใ้ใช้มาถึง ๓๘ ปีแล้ว ไม่ปรากฏเลยว่ามีฟ้าชนในคดี
พระราชบัญญัตินั้น แต่ยกขึ้นในทางภาคนี้ คือ เชียงใหม่ มี
ข้อสงสัย ว่ามีฟ้าชนนั้นเข้ามาจากเมืองต่าง ๆ เป็นอันมาก เพราะ
ฉะนั้นได้ทราบเหตุผลเช่นนั้นแล้วจึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองสัตว์
พาหนะเหล่านั้นเช่นเดียวกับ ช้าง ม้า โค กระบือ ที่มีมาตั้งแต่ ร.ศ.
๑๑๔ แล้ว หวังว่าสภาฯ นี้คงจะช่วยเหลือให้ ได้เติม เพื่อประโยชน์

ผู้กรรมาธิการในสภาผู้แทนราษฎรซึ่งรัฐสภาไทยเสนอให้แล้วใน ๓
ประการนั้น

ประชาชนสภาฯ: ตามที่กรรมาธิการขอเติมคำว่า "ฟ้า" เข้า
ไปอีก เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นแย้งอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมัติ ขอให้เลขาธิการฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช
๒๔๘๒ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

นายทอง กนิทาธรรม (แพร่): มาตรา ๓ บรรทัด ๓ คณะ
กรรมาธิการได้ตัดคำว่า "ซึ่ง" ออก กฎหมายที่ผ่านสภาฯ ไป
แล้วก็ กฎหมายที่กำลังระดมกัน ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่ามีคำว่า "ซึ่ง
ก็แย้ง" กรรมาธิการเคยตัดคำว่า "แย้ง" ออก เพราะเป็นคำ
เดียวกัน แต่คณะกรรมาธิการคณะนี้ตัดคำว่า "ซึ่ง" ออก ไม่
เข้าใจว่าเพราะเหตุอะไร พระราชบัญญัติลูกเสือก็ มีคำว่า "ซึ่ง"
อยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้คงคำว่า "ซึ่ง" ไว้

นายฟิม สุพรรณสาร (กรรมาธิการ): ตามที่คณะกรรมา
ธิการได้ตัดคำว่า "ซึ่ง" ออกนั้น ได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว
เหมือนกัน คำว่า "หรือซึ่งแย้ง" กับ "หรือแย้ง" ก็ในความ
อันเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อสภาฯ เห็นว่าจะควรให้คงไว้หรือจะควร
ให้ตัดออกก็ได้แต่สภาฯ แต่คณะกรรมาธิการมีความเห็นเป็นเอก-

ผู้ซึ่งร่วมกันว่า ถ้าว่า "ซึ่ง" ถ้าเอาไว้ก็ไม่ทำประโยชน์อะไร
ขอโทษที่ออก

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอโทษที่ประชุมวันนี้ด้วย ผู้ใดเห็น
จะให้เดินทางไปตามทกกรรมมาธิการเสนอมา ขอให้ไปรบกวนขอ
สมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรบกวนขอ
สมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้ตั้งคำว่า "ซึ่ง"
ไว้

เลขาธิการสภาฯ: มาตรา ๔

๑๕.๕๕ น.

ขุนอนุกุลประชากร (นครสวรรค์): ตามที่คณะกรรมาธิการ
แก้มาตรา ๔ เสียนี้ ทำให้ข้อความแคบไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็น
ว่าควรจะคงไว้ เพราะเหตุว่า ตามความเต็มเขามว่า "สัตว์พาหนะ
หมายความว่า ช้าง ม้า โค กระบือ ล่อ ซึ่งจักต้องจดทะเบียน
แล้วกรรมาธิการมาตัดออกเสีย "ซึ่งโคทำหรือทำตัวรูปพรรณษา
พระราชบัญญัตินี้" ความแคบไป คือตามความเต็ม ถ้าปล่อยไว้เช่น
นั้นแล้วก็จะจะเป็นประโยชน์ถึงสัตว์พาหนะเล็ก ๆ หรือสัตว์ ทกาส
จะดำเนินการต่อไปข้างหน้าได้ อีก ถ้ามาจำกัดความเสียเช่นนี้แล้ว

ผู้มีพระทัยเมตตาเยติ... เพราะลัทธิความกลัวความตาย... ถ้าหากว่าถึง
คราวจำเป็น จะต้องใช้ หรือ จะต้อง ควบคุม สัตว์ อื่นอย่าง ก็ทำ ไม่ได้
เพราะความแคบไป เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอเสนอว่าให้ เป็นไป ความ
สนุก

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ) : ในเวลาที่ท่าน
มาชักชวนใจในปัญหาเรื่องนี้ ก็โดยหลักใหญ่ที่ท่านจะขอให้ มีปัญหา
ออกสัตว์ ขนควาย ซึ่งในกรณีนั้น ถ้าพูดถึงการคุ้มครองอย่างแท้จริง
ข้าพเจ้าก็คิดว่าน่าจะทำได้ แต่ว่าในทางปฏิบัติมันเท่าเทียมกัน
จึงไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามได้ เราจึงเลยปัญหาในเรื่องปัญหาออกสัตว์
การแรงเกิดหรือแรงตายของสัตว์เล็ก ๆ นนควาย และโดยละเอียดปัญหา
งาน ข้อความที่เขียนไว้ นั้นมีความหมายไม่จำกัดแท้ และการที่ความ
เราจะเกิดปัญหาอย่างยากขึ้นเข้มนั้นมาก คือความเกินใช้คำว่า "ซึ่ง
ถูกต้องจากทะเบียน" ถ้าเราใช้คำนี้แล้ว สัตว์เล็ก ๆ ก็ย่อมหมายความว่า
ทั้งควาย สัตว์ ที่เกิดมากจะต้องจากทั้งหมด แต่ความมุ่งหมายของพระ
องค์บัญญัติระเบียบนั้น มุ่งหมายเฉพาะ จะควบคุมเฉพาะสัตว์พาหนะ
ซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว หรืออยู่ในเกณฑ์ ที่จะต้องจาก สัตว์ ที่ได้จาก
ทะเบียนแล้วก็อยู่ในเกณฑ์ตามบัญญัติมาตรา ๗ ต่อไปนี้ ส่วนสัตว์
ที่ออกจากทะเบียนนั้นก็เป็นสัตว์ ที่อยู่ ในความหมายของมาตรา ๗ นั้นเช่น
เดียวกัน แต่ว่า สัตว์นั้นเจ้าของยังไม่ได้ ปฏิบัติให้ ถูกต้อง ตามกฎ
หมาย คือไม่ได้นำขึ้นทะเบียน ความหมายเช่นนั้นเราก็จะตั้งเรียกว่า

สิทธิการ... มาตรการไม่กินความถึง... ใช้ทำให้กว้างถึงสมาชิกกล่าว

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินาที ผู้ใดเห็นควรให้... สมาชิกยกมือ ๕๐ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปยกมือขึ้น สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาฯ: เห็นอันว่าให้... เลขานุการสภาฯ: มาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ มาตรา ๗ มาตรา ๗

๑๖.๐๐ น.

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ในมาตรา... กกรรมวิธีการใดแก่กระเพาะในวรรคสุดท้าย... ทักให้เจ้าของหรือผู้แทนเป็นตัวแทน... ทกรรมวิธีการแก้ เพราะเหตุว่าคำว่า "ตัวแทน" ถ้าเกิดมีปัญห...

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ควรจะ ใช้คำว่า "ผู้แทน" เป็น
 ใช้นั้นเคยเป็นปัญหาในคณะกรรมการชั่งตวงวัด ซึ่งพิจารณาว่า
 ราชบัญญัติว่าด้วยการชั่งตวงวัด คือในร่างนั้นประสงค์จะ
 ไปแก้ไขใน
 เมื่อผู้ถูกเกณฑ์ ไม่มีโอกาสที่จะไปแจ้ง ให้ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ทราบ
 ว่าตัว
 ผู้แทนของที่จะไปไม่ได้ ในเรื่องนั้นเราใช้คำว่า "ผู้แทน" ให้
 ต่างไปจาก "ตัวแทน" ถ้าหากว่าเป็น "ตัวแทน" เช่นนี้แล้ว
 ก็จะเป็นปัญหาอย่างยากที่ปรากฏในทางกฎหมายแพ่ง ฉะนั้น
 ควรจะคงไว้ตามร่างเดิม

ต่อมากรรมการได้แก่ ในเรื่องแก้ไขฉบับนั้นข้าพเจ้าเห็นพึงควร
 ให้ตัดออกแต่คำว่า "เว้นแต่ที่ไม่สามารถที่จะนำไปได้" นั้นไม่
 ควรตัดออกเลย ถ้าเราตัดออกแล้ว ก็ยังเข้าใจว่ายังช่วยให้ราษฎรนำ
 สัตว์พาหนะไปในที่ว่าการอำเภอหรือในที่ทำการของเจ้าพนักงาน
 ที่มี
 เมื่อสัตว์บางชนิดที่ราษฎรไม่สามารถจะนำไปในที่ว่าการอำเภอ หรือ
 ในที่ทำการของเจ้าพนักงานได้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะเอา
 แล้ว
 ข้าพเจ้าจะไม่พูดถึงโคกระบือ เพราะเป็นสัตว์เล็กน้อย ข้าพเจ้าจะพูด
 ถึงช้าง เพราะจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีช้างมาก ถึงสามพันเชือก ช้างนั้น
 พอย่างเขายก ๘ ก็เขาพอทดงานทีเดียว แต่ระหว่างนั้นจะต้องให้ เชือก
 เต็มก่อนแล้วจึงจะนำเขายันเมือง
 ทนถ้าขยับมาและเมื่อกำลังจะฝึก
 ทดงาน ขยับยังไม่ขึ้น ถ้าหากว่าจะขยับมาในที่ว่าการอำเภอแล้ว ข้าพ-

เจ้าสกลราชเป็นมิตรของข้าพเจ้าใหญ่ยิ่งที่เดียว ถึงเมื่อไปตั้ง มีปัญหา
ชาวออกฝั่งเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าเข้ามาไม่
แล้ว ก็ควรระวังไว้ตามร่างรัฐสภา เราไม่ควรจะพิจารณาแต่เพื่อ
สัตว์เล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะข้างมีอีกมากในแม่ฮ่องสอน มีทั้งสาม
กว่าเซต

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมธิการ): ในการพิจารณา
ปัญหา มาตรา ๗ นั้น จะคงยุ่งยาก อยู่บ้าง ข้าพเจ้าใคร่ที่จะเสนอขอ
พิจารณาที่สภารวต่อไป เพื่อที่จะไม่โดยย้อนกลับไปกลับมา แต่จะเพ
ปัญหาที่มีผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอนเสนอมาแล้วก็มีประเด็น ๒ ประ
แล้วขอให้ วนจตุรประเด็นก่อน แล้วจึงผ่านไปประเด็นเกี่ยวกับ
แทนหรือผู้แทนนั้น กรรมธิการก็ได้ ใดเคยยกนตงตผู้แทนใดของใ
เช่นเดียวกัน แต่คิดว่าถ้าท่านใด พิจารณาในพระราชบัญญัติโดยตลอด
แล้ว เราได้เพิ่มมาตราขึ้นอีกมาตราหนึ่ง ว่าการมอบอำนาจหรือการ
ทั้งตัวแทน เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ในที่ยกเว้นคำ
กรรมเนียบหรือภาษากรซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น ๆ เมื่อการมอบ
อำนาจหรือการทั้งตัวแทนได้ รับการยกเว้นคำกรรมเนียบ โดยเฉพาะ
อย่างก็อาจรวมสคมีเช่นนั้นแล้ว กรรมธิการก็ได้ พิจารณาถึงมาตรา
ต่าง ๆ ที่บัญญัติถึงคำว่าผู้แทนไว้ เช่น มีใน มาตรา ๗ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และ ๑๕ เหล่านี้เป็นต้น ในกรณีเหล่านี้
ความมุ่งหมายได้มุ่งหมายถึงตัวแทนทั้งนั้น มิได้มุ่งหมายถึงผู้แทนใน

กรณีซึ่ง เจ้าของสัตว์ ที่แท้จริงหรือ ผิดสัตว์ ไปชน ทะเบียน สัตว์พาหนะนั้น การลงชื่อในควมพิมพ์พรรณจะเป็นผู้แทนไม่ได้ ผู้แทนในความหมาย ได้บัญญัติ ต้องเป็นตัวแทน และในกรณีนั้นต้องทำใบมอบอำนาจ ใน กรณีข้อ ๆ ไปก็เช่นเดียวกัน เช่นบทบัญญัติมาตรา ๑๒ ว่าด้วยกรณีโอน กรรมสิทธิ์ ตัวแทนนั้นก็จะต้องไปและต้องลงลายมือในควมพิมพ์พรรณ ซึ่งในกรณีเช่นนั้นผู้แทนก็ทำไม่ได้ ในมาตรา ๑๓ ในการโอนสัตว์ พาหนะ ในการรับมรดกนั้น ตัวแทนสามัญกรียไม่ได้ ก็ต้องเป็นตัวแทน แล้วมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ว่าด้วยสัตว์พาหนะตายก็เช่นเดียวกัน มีความหมาย ๆ ดังคำว่า "ตัวแทน" แล้วเช่นนี้ กรมการรางไฟ เขียนข้อความลงไปให้ ออกคำสั่งตามบทบัญญัติของประมวล แห่ง ๆ ข้อที่ท่านผู้แทนอาจจะชี้แจง ในปัญหาในเรื่องนอกประการหนึ่ง ก็คือว่า คำว่า "ตัวแทน" ก็คือคำว่า "มอบอำนาจ" นั้นอาจจะมีความหมายต่างกัน ตอนขอเวียนชแจงว่า คำว่า "มอบอำนาจ" นั้น เป็นขัญหาระหว่างผู้มอบอำนาจ คือผู้ให้ อำนาจกับผู้รับอำนาจ ไม่ทำ มาเรียกว่าเป็นขัญหาระหว่างผู้มอบอำนาจ หรือ Power of Attonay แต่ ขัญหาเรื่องตัวแทนนั้นเป็นขัญหาสัญญาเกี่ยวกับทาง Agent คือจะต้องมีสัญญาระหว่างตัวการกับตัวแทน คือระหว่างผู้มอบอำนาจกับผู้รับอำนาจ เป็นสัญญาผูกพันระหว่างตัวการกับตัวแทนเท่านั้นไม่ผูกพัน ถึงบุคคลภายนอก แต่ว่าตัวแทนอาจจะใช้ เป็นใบมอบอำนาจเพื่อปฏิบัติ การตามกฎหมายว่าด้วยตัวแทนก็ได้ เมื่อความหมายในเรื่องผู้แทน

และที่อื่นที่มันต่างกันเช่นนี้แหละ...
ไว้ ในกรณีเช่นนั้นผู้แทนก็ยอมไม่สามารถที่จะลงลายมือชื่อในเอกสาร
คือตัวพิมพ์รูปพระบรมสาทิสลักษณ์ นกต้องเป็นตัวแทน แล้วก็เพื่อคุ้มครอง
และรักษาประโยชน์ของราษฎร กรมการก็ได้เพิ่มมาตรา
ที่ ๕๖ ไว้ ถึงที่ท่านได้ผ่านมาแล้ว

เพราะประเด็นข้อสอง ในเรื่องที่ว่า "เว้นแต่ไม่สามารถที่จะนำ
ไปได้" นั้นข้อนี้กรมการก็ได้โต้แย้งกันมาก แต่เมื่อสรุปแล้ว
ได้ผลดังที่โตเสนอต่อสภา นั้นแล้ว ความจริงในเรื่องนี้จะเขียนไว้หรือไม่
ไม่นั้น ก็ยอมได้ผลเท่ากัน การที่เราจะเขียนกฎหมายไว้ว่า ถ้า
เขาทำเช่นนั้นเช่นนั้นแล้ว ก็เราเขียนไว้ด้วยว่า ถ้าเขาทำไม่ได้ก็ไม่ได้
นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าในทางการร่างกฎหมายไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น ถ้า
แม้เราได้พิจารณาในปัญหาอื่น ๆ เช่นเป็นต้นว่า การแจ้งความใน
เรื่องคนเกิดคนตายหรือคนย้ายตำบลอะไรเหล่านั้น ถ้าแม้ว่าเป็นกรณี
เขาไม่สามารถจะทำได้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายก็ไม่เอาโทษ แม้
พระราชบัญญัติที่แรงกว่านั้น เช่นพระราชบัญญัติรับราชการทหารซึ่ง
เราเห็นว่าคนที่มาสายแม้แต่เพียงเล็กน้อยก็จะต้องถูกลงโทษนั้น แต่
ที่ว่าถ้าเขาไม่สามารถจะไปได้ เช่นเป็นต้นว่าในระหว่างทางที่เดินไป
นั้น เขาเกิดอุบัติเหตุล้มลงเจ็บป่วยเช่นนั้น ในกรณีเช่นนั้นกฎหมายก็ไม่
เอาโทษ เช่นข้อที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะต้องพิสูจน์อยู่แล้ว จะไม่มี
ระเบียบใดเลย จะได้เขียนข้อยกเว้นเอาไว้เช่นนั้น เมื่อความมุ่งหมาย

จึงเช่นนั้นแล้ว กรมมาธิการ ก็คัดออกเพื่อ ปรึกษา เสร็จแล้วกฎหมายไว้
การคัดออกนั้นก็ ได้ผลอยู่แล้วว่า ถ้าราษฎรผู้ใด ไม่สามารถที่จะ นำ
ตัวพาหนะของตน ไปขึ้นทะเบียนหรือทำตัวพิมพ์พระรถ ใด ภายในกำ
หนดกำหนดมาตรา ก. ข. และ ค. เช่นนั้นแล้ว ก็ย่อมจะได้ รับผิดชอบ
มีคดียกโทษตามบทบัญญัติมาตราข้างท้ายนี้

๖.๑๒ ๒.

ขุนอนุกุลประชากร (นครสวรรค์) : ในมาตรา ข้างเข้าขอ
พิมพ์ข้อความในมาตรา ๗ ก. ค่ะทำไปเพื่อจะช่วยเหลือประชาชน คนที่ขาด
ตัวช่วย ความมาตราที่กรมมาธิการได้แก้ไขขึ้นใหม่นั้น ซึ่งกฎหมาย
ความว่าราษฎรที่จะคดียังนำมาทำตัวนั้นจะต้องมีค่าธรรมเนียม เจ้าพนักงาน
งานจึงจะออกตัวให้ แต่ตามกฎหมายในมาตราข้างคดียังไว้ว่าข้างมีอายุ
ข้างเข้าที่ ๕ สัตว์ นอกจากโคตัวเมียมีอายุข้างเข้าที่ ๖ สัตว์ โค
ตัวชลาภเช่นหรือใช้งานโคแล้ว สัตว์ โคที่มีอายุข้างเข้าที่ ๔ หากจะ
นำออกนอกราชอาณาจักรหรือจะทำกรโธปกรณ์สัตว์ เว้นแต่ในกรณี
ขมอดก ยังคดียังให้ทำตัว ถ้าหากว่าไม่นำมา ฝ่ายนั้นมาตรา
มาตรา ๓๗ มีโทษทั้งปรับและทั้งจำ ปัญหาจึงมีว่า เมื่อสัตว์ เหล่านี้มี
อายุเข้าเกณฑ์ นี้แล้ว ถ้าเจ้าของนำสัตว์มาทำตัวไม่มีเงินค่าธรรมเนียม
ให้เช่นนั้น นายทะเบียนก็ไม่ออกตัวให้ ก็เป็นการขัดกันอยู่เช่นนั้น จึง
ขอถาม ความเห็น ท่าน กรมมาธิการ หรือ รัฐมนตรีว่า จะ ควรบัญญัติไปใน

สถานที่ ถ้าถูกขโมยไป ชาวเจ้าก็ขอแก้ว ถ้าหากว่าเป็นความ
เป็นไม่มีเงินจะให้ ก็ขอให้ คังคางไป เพชให้ รัยกันเสียว่าให้ พณ
ความผิดตามมาตรฐานไป

นายทองอินทร์ ภริพัฒน์ (ภรรยาชกักร) : บัญชาการ
คำธรรมนิยมไว้เช่นนั้น ชาวเจ้าก็คิดว่าสภานานาจะวินัยใด ก
ราษฎรจะไปทำอะไรซึ่งต้องเสียคำธรรมนิยมต่าง ๆ ก็ดี ก็เหมือน
มีเรื่องที่จะต้องค้างคำธรรมนิยมไว้ ชาวเจ้าก็คิดว่าสภานานาจะวิน
ยใดแล้ว.

นายทอง กัณฑารวม (แพร์) : ตามที่ภรรยาชกักรเสนอว่าใ
การที่จะพดถึงมาตรฐาน ควรจะพดถึงทลวรรคทีละข้อ แต่ว่าท่านประ
ธานฯ ไม่ได้สั่งเช่นนั้น เข้าใจว่าจะลงมติที่จะล่าช้าแน่ สมาชิก
จะเห็นด้วยในข้อหนึ่งไม่เห็นด้วยในอีกข้อหนึ่ง เพราะฉะนั้นในการที่จะ
ลงมติขอให้แยกการลงมติทีละข้อ

สำหรับชาวเจ้ามีความข้องใจในมาตรา ๗ อยู่หลายตอน มาตรา
๗ ข้อ ๓ ได้มีรัฐบาลที่ว่า "สัตว์ ไก่ ไช้ ชขยชลาถเขนหรือทำงานแล้ว"
ภรรยาชกักรมาเปลี่ยนใหม่ คือให้ข้อความกลับไป บางทีท่านสมาชิก
ไม่ได้อ่านโดยละเอียดอาจจะผลออกไปว่าคำที่ภรรยาชกักรแก้ นั้นอาจจะไม่
สำคัญก็ได้ ขอให้ คิดให้ดีกว่าคำเดิม "ไก่ ไช้" ถัดคำว่า "ไช้ ไก่"
เป็นคำที่ต่างกัน "ไก่ ไช้" นั้นหมายความว่าไก่ ไช้ แล้วต้องทำตัว
แต่ภรรยาชกักรหมายความว่า ไช้ ไก่แล้วต้องทำตัว เอาอะไรเป็นเครื่อง

วันหนึ่ง เจ้าพนักงานใช้^๕ของเขาเอง แม้จะเลี้ยง^๕ ไม่ยาวเข้าเขต ๖ ตามชน^๕
 ไม้กวาด แต่เจ้าพนักงานจะไปชี้ว่าใช้^๕ โค^๕แล้ว สำหรับใช้^๕ เมื่อซัด^๕
 ที่จริงสืบปรากฏว่าเจ้าของนั้นใช้^๕ โค^๕แล้ว สำหรับวังพระราชบัญญัติ^๕
 สัตว์พาหนะที่โค^๕เสนอมานัก^๕โค^๕ มีการคัดค้านกันมากมาย เป็นการล่า-
 ยากยากเย็น เช่นเมื่อคราวแรกวางมาเขาคู ผ่านในวาระที่ ๒ ธรรมดา
 มีการเพิ่มมาให้หนักในรูปนี้ ถ้าสภาฯ ไม่ระมัดระวังให้^๕ ก็จะถูกเขี่ย
 ในที่หลังว่าไม่ระมัดระวังกัน เพราะฉะนั้นในร่างข้อ ๓ นั้นข้าพเจ้า^๕ก็จะ
 ให้เห็นไปตามร่างเดิมที่รัฐสภาเสนอเข้ามา

สำหรับข้อ ๔ ที่ว่า "สัตว์ โค^๕ที่มีอายุ^๕อย่างเข้าเขต^๕ หากจะนำออก
 นอกราชอาณาจักร" นั้นข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่ในตอนท้ายที่ว่า "หรือ
 จะทำการโอนกรรมสิทธิ์" นั้นขอเสนอให้ตัดออก ในการโอนกรรม-
 สิทธิ์ สัตว์ พาหนะไม่จำเป็นต้องทำตัวเสียก่อน สัตว์เดือยจะแตก
 เปลี่ยนกันก็ได้ อาจจะทำให้ด้วยความเสนหากก็ได้ ไม่จำเป็นต้องนำ
 ออกนอกราชอาณาจักรก็ได้ แล้วอย่างในกรณีที่พ่อแม่มีความเสนหรือ
 ในบุตร จะให้โค^๕เล็ก ๆ แก่บุตรบ้าง ให้หลานบ้าง เช่นนี้จะต้องไป
 ทำตัวทำไม เพราะจะทำให้ความยุ่งยากขึ้น เพราะฉะนั้นขอตัดคำว่า
 "หรือจะทำการโอนกรรมสิทธิ์ เว้นแต่ในกรณีขมุกขมูย" ให้ตัดออก
 ให้หมด

ปัญหา คือไปมีเพื่อน สมาชิก ของข้าพเจ้า^๕ข้องใจในเรื่องตัวแทน

พระพรหม ความพระราชบัญญัตินี้ จุดประสงค์ของฉะฉานเจ้าสัวตัว ไปทำกับ
 กษัตริย์เราต้องทำตัว ไม่ใช่จะไปยกทะเลียนหน้าตัวหรือตึงทำตัว เรา
 ยังกษัตริย์เจ้าสัวตัว ไปทำตัว แต่พอมาทำร่างมาตรา ๗ นี้ ก็ยังไม่ชอบตัว
 ไม่ใช่ทำตัว นิชัยหาบรองคำพูด ซึ่งกรรมมาธิการจะเอาอย่างโรนินสุก
 แล้วแต่กรรมมาธิการ แล้วในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติก็ไม่มีการเรียก
 การรวมเนียมการยกทะเลียนหน้าตัวพาหนะเลย นอกจากการย้ายสัตว์
 การยกทะเลียนไม่มี มาตรา ๗ ก็ไม่ได้บังคับให้ทำตัว แต่บังคับให้ไป
 ยกทะเลียนและขอตัว เช่นอันว่าข้าพเจ้าซึ่งใจอยู่ที่ข้อ ๓-๕ คำว่า
 "ตัวแทน" ก็ยักว่า "ยกทะเลียนขอตัวรูปพระพรหม" ข้อ ๔

ร.อ. พระปฐมเทวภิบาล (ประธานกรรมมาธิการ): ใน
 มาตรา ๗ อนุมาตรา ๓ ที่สมาชิกซึ่งใจในเรื่องถ้อยคำกลบบันนั้น
 กรรมมาธิการได้พิจารณาเรื่องนี้ ได้พยายามโต้เถียงกันหนักหนาแล้ว
 จึงได้ใช้ประโยคที่ว่า "สัตว์ โค ชะนิชิตากเช่น หรือใช้งานได้แล้ว" แต่
 ในคัมใช้คำว่า "ทำงาน" เห็นว่าเราได้ยกเว้นเรื่องโคตัวเมียแล้ว ไม่
 ต้องมาทำตัวรูปพระพรหม ที่มีทางที่จะตกลงกันได้ เช่นกับว่าเอา
 สัตว์นั้นไปโอนให้กันเปล่าเพื่อเอาไปฆ่าเข็นคัม หรือเพื่อเอาไปรักคนม
 เช่นนกอ้อยในลักษณะที่ไม่ใช้งาน แต่ทำงาน เพราะฉะนั้นจึงใช้ถ้อยคำ
 กลบบันนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อสภาจะเห็นอย่างไรก็สุดแล้วแต่จะโปรด

ส่วนในอนุมาตรา ๔ มาตรา ๗ นั้น "สัตว์ โคที่มีอายุอย่างเขียง

ที่... นั้น... ใ้ปรึกษาทางฝ่ายสัตว์แพทย์ ซึ่งมีวิชาทางเทคนิคแล้ว
 เห็นว่าสัตว์เหล่านั้นเมื่อจะนำออกนอกราชอาณาจักร ถ้าเป็นโคตัวเมีย
 แล้วก็มีขมจะยิ่งยาก การทำตัวรูปพรรณโคและนำเอาไปต่างประเทศ
 ธรรมดา ๆ เพื่อจะไ้เอาไปเป็นพันธุ์เนื้อ เพราะฉะนั้นเพื่อควบคุมสัตว์
 เหล่านี้ ตามหลักในพระราชบัญญัติซึ่งให้ ใ้มีการควบคุมและวางใจ
 ในเรื่องสัตว์อย่างเขาที่ ๘ ซึ่งจะต้องนำออกนอกราชอาณาจักรต้อง
 มาจดทะเบียนทำตัวรูปพรรณ นี้มีความหมายเพียงเท่านั้นเอง และ
 เพื่อไม่ให้ยุ่งยาก เพื่อควบคุมการนำสัตว์ ใ้ให้นำสัตว์ออกนอกอาร
 ราชจักรไปเปล่า ๆ เพราะเราไ้ยึดกเว้นโคตัวเมียแล้ว

ส่วนในเรื่องตัวแทน กรมการค้าก็ไ้อธิบายไว้ โดยยักยาวแล้ว
 ขอใ้รทพิจารณา การจดทะเบียนที่ลงไว้ แต่ไม่มีอัตราค่าธรรมเนียม
 ทำยพระราชบัญญัตินั้น ก็ไ้อธิบายไว้ตั้งแต่แรกแล้วว่า การที่ลง
 จกทะเบียน เพื่อให้สอดคล้องกับหัวหมวด เพราะตามธรรมเนียมที่
 จะต้องนำจดทะเบียนเสียก่อนแล้วขอตัวรูปพรรณ แต่เดิมมาไม่มีการ
 แยกทะเบียน กระทรวงมหาดไทยเห็นว่ายุ่งยาก คงเห็นใ้ปลสมนำเข้า
 มา และมีข้อบกพร่อง จึงไ้ตั้งแยกทะเบียนนั้นเสีย และสั่งใ้ใ้ตัว
 พิมพ์รูปพรรณ เพื่อให้ง่ายแก่การปฏิบัติงาน เพราะฉะนั้นจึงต้องมีความ
 " จกทะเบียน " อยู่เสมอ เพราะเหตุว่าที่หัวหมวดมีว่าจกทะเบียน
 จริงอยู่เราไม่ไ้เก็บค่าธรรมเนียม แต่ว่าเราจะต้องเก็บค่าอื่น ๆ ซึ่งใน

ผู้มาจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและขอตัวรูปพรรณ เพื่อให้สืบทอดซึ่งกันเช่นนั้น
ตกลงเอาไว้

๑๒๔ ม.

นายถวิล อุตต (วัลย์เช็ด): ข้าพเจ้าขอสนับสนุนท่านผู้แทน
ของรัฐวิกิซันนิ อธิปไตยในอนุมาตรา ๓ ของมาตรา ๗ ข้าพเจ้าได้ฟัง
ความเห็นของ ท่านประธานกรรมาธิการชุดนี้แล้ว ด้วยความเคารพยิ่ง
กระนั้นข้าพเจ้าก็ยังมิชอบใจอยู่

ข้อความตามอนุมาตรา ๓ ความร่างเดิมนี้ ถ้าเราจะพิจารณาให้
แล้ว เราจะเห็นว่าเรากำหนดตัวคนที่ใช้งาน เรากำหนดเวลาที่
ใช้งาน คือด้วยบุคคล แต่เมื่อกรรมาธิการได้แก้แล้วเช่นนี้กลับเป็นตรง
กันข้าม คือเรากำหนดความสามารถของสัตว์ ตามข้อความ ถ้าจะ
แก้ไขครั้งหนึ่งก็คิดว่า ความความในร่างเดิมนี้ สัตว์ใดที่เราได้ใช้
กันไป เราก็ทำการทะเลเมดิเตอร์เรเนียน แต่กรรมาธิการแก้ นี้ คือสัตว์ใดที่
สามารถใช้งานได้ จะใช้หรือไม่ใช้ ก็จะต้องจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ข้าพเจ้าก็
รู้สึกว่ากรรมาธิการเข้มงวดในเรื่องโคตัวเมียที่นำไปวิคินนิ มิได้ถือว่าเป็น
การใช้งาน เหตุผลอันนี้นักเป็นเหตุผลที่น่าคิดอยู่ แต่ที่ขอให้อ่านอนุ
มาตรา ๓ นี้ไปประกอบอนุมาตรา ๒ ๆ เรายกเว้นสัตว์ กำหนดขายสัตว์
ข้างเขายก ๒ เหตุผลเรากำหนดขายสัตว์ ท้ายเขายก ๒ เพราะเหตุ
ว่าไม่อยากจะให้สัตว์ขายต่ำกว่านั้นนำไปจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียน แต่เมื่อเราอ่าน

อนุมาตรา ๓ คำนี้ถึงความสามารถของสัตว์ สัตว์นั้นจะก่อ
 ระเบียบทั้งหมด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่า สำหรับอนุมาตรา
 นี้จะเขียนไว้ความกว้างของกรรมาธิการแล้ว ก็ไม่ได้รับประโยชน์
 ข้าพเจ้าขอประธานยกตัวอย่าง อย่างใดก็ตามนี้ ฮายของโค
 งานอยู่ในเวลานี้ก็อยู่ในระหว่างสี่ เมื่อโคมีอายุสี่แล้ว ความ
 กรรมาธิการนี้ให้ทำการจดทะเบียน โดยไม่ต้องคำนึงว่าเจ้าของ
 ใช้งานหรือไม่ใช้ เช่นในอนุมาตรา ๒ ซึ่งเราบอกว่าย่างเขย
 ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เพราะเหตุว่าเรากำลังทำตามอนุมาตรา
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมวินิจฉัยที่ระอนุ

มาตรา ๗ อนุมาตรา ๑ ไม่มีปัญหาใดเลย อนุมาตรา ๒
 ปัญหาใดเลย อนุมาตรา ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรให้ เป็นไปตาม
 กรรมาธิการเสนอ ขอให้ไปรคยกมอชน
 มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดเห็นควรให้ เป็นไปตามร่างที่รัฐบาลเ

มา ขอให้ไปรคยกมอชน
 สมาชิกยกมือ ๔๘ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าให้ เป็นไปตามร่างที่รัฐบาลเสนอ

มาตรา ๗ อนุมาตรา ๔ ผู้ใดเห็นควรให้ เป็นไปตามร่างที่กรรมา
 ธิการเสนอมา ขอให้ไปรคยกมอชน

กรรมการ ๑๓ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย จงได้ ไปรบกวนมีชน
สมาชิกชกมี ๓๑ คน

ประธานสภาฯ : คือให้คัดออกอย่างนั้นหรือ

นายทอง กัณฑ์ธรรม (นพร) : คือนายเจ้าทกทวง ไม่
ก็ให้คัดออกหมด ให้ตก " หรือจะทำการโอนกรรมสิทธิ์ เว้นแต่
กรณีร่วมฤกษ์ " ออก

ประธานสภาฯ : ตามที่ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่บอกทำให้
เกิดความวุ่นวายตามที่เจ้าทกทวงขึ้นมาในชั้นนี้ว่า " หรือจะทำการ
โอนกรรมสิทธิ์ เว้นแต่ในกรณีร่วมฤกษ์ " กอนนี้ให้คัดออก

b.๓๐ H.

ร.ต. เนตร์ พนวิวัฒน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ฉะเพาะ
มาตรา ๗ นั้นข้าพเจ้านั่งฟังมานานแล้ว ก็ไม่ค่อยรู้เรื่องกันเลย รัฐบาล
เองก็ดูเหมือนจะงงๆ ไขว่ เพราะเหตุว่าการแก้ไขแก้ที่ลายตอนตลายชั้น
อื่น แล้วกรรมวิธีการเองก็ดูๆ งงๆ เหมือนกัน แล้วสมาชิกก็นั่งฟัง
ไม่ออกว่าอะไรกันบ้าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอประธานโทษ ฉะเพาะ
มาตรา ๗ นั้นอยากจะให้สภาฯ ส่งให้กรรมการไปทำเสียใหม่พร้อม
กับความเห็นของผู้ค้านั้นจะได้เรียบร้อยเข้า ฉะเพาะมาตราเกี่ยวกับท่านนี้

๑๑๐๒
... ๑๑๐๒ ...

ประธานสภาฯ: ตามที่ท่านพูดข้าพเจ้าก็ฟัง แต่ความสำคัญ
จะลงมติว่าจะเอาคอนโตนเท่านั้นเอง เมื่อท่านสมาชิกจะพูด จะห้าม
ให้เขาพูดทีละอันอันละอันทีละอันทีละอัน ก็อันนี้ขอยกเว้นแล้วลงมติทีละอัน
ข้าพเจ้าเห็นว่าพอจะทำได้ แล้วรัฐบาลและกรมการก็ขอยกเว้นไม่ให้
ควบถักคักค้ำน ข้าพเจ้าจะวางที่สัก อย่างมาตรา ๗ ขนมาตรา ๘ ท
กกรมการเสนอมาอย่างหนึ่ง และถ้าใครไม่เห็นด้วยก็ออกอย่างหนึ่ง
จะเอาอย่างไร ถ้าจะแก้มากเกินไปก็ต้องส่งกรมการพิจารณา
หนึ่งหนึ่ง แต่ที่เขาก็ก่อนทีเดียว กรมการก็ไม่คักค้ำน ข้าพเจ้า
ขยาก็จะฟัง

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ญัตติของ
ข้าพเจ้าเป็นญัตติที่ควรจะต้องให้กรมการหรือไม่

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าชี้แจงให้ท่านฟัง ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะไป
ห้ามท่านในถาวรที่ท่านจะเสนอลงมติ แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าเสียใจ ท่านพูด
เฉยๆ ไม่มีใครยกมือรับรอง

นายทองคำ จันทร์กุล (ราชบุรี): แก้กันใหม่ให้เรียบร้อย
ดีกว่า

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร): ข้าพเจ้าก็นั่งฟัง รู้สึกว่า
งๆ เหมือนกัน ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้ารับรองคำพูดของท่านสมาชิกประ-

... ๒ ...
... ๓ ...
... ๔ ...
... ๕ ...
... ๖ ...
... ๗ ...
... ๘ ...
... ๙ ...
... ๑๐ ...
... ๑๑ ...
... ๑๒ ...
... ๑๓ ...
... ๑๔ ...
... ๑๕ ...
... ๑๖ ...
... ๑๗ ...
... ๑๘ ...
... ๑๙ ...
... ๒๐ ...
... ๒๑ ...
... ๒๒ ...
... ๒๓ ...
... ๒๔ ...
... ๒๕ ...
... ๒๖ ...
... ๒๗ ...
... ๒๘ ...
... ๒๙ ...
... ๓๐ ...
... ๓๑ ...
... ๓๒ ...
... ๓๓ ...
... ๓๔ ...
... ๓๕ ...
... ๓๖ ...
... ๓๗ ...
... ๓๘ ...
... ๓๙ ...
... ๔๐ ...
... ๔๑ ...
... ๔๒ ...
... ๔๓ ...
... ๔๔ ...
... ๔๕ ...
... ๔๖ ...
... ๔๗ ...
... ๔๘ ...
... ๔๙ ...
... ๕๐ ...
... ๕๑ ...
... ๕๒ ...
... ๕๓ ...
... ๕๔ ...
... ๕๕ ...
... ๕๖ ...
... ๕๗ ...
... ๕๘ ...
... ๕๙ ...
... ๖๐ ...
... ๖๑ ...
... ๖๒ ...
... ๖๓ ...
... ๖๔ ...
... ๖๕ ...
... ๖๖ ...
... ๖๗ ...
... ๖๘ ...
... ๖๙ ...
... ๗๐ ...
... ๗๑ ...
... ๗๒ ...
... ๗๓ ...
... ๗๔ ...
... ๗๕ ...
... ๗๖ ...
... ๗๗ ...
... ๗๘ ...
... ๗๙ ...
... ๘๐ ...
... ๘๑ ...
... ๘๒ ...
... ๘๓ ...
... ๘๔ ...
... ๘๕ ...
... ๘๖ ...
... ๘๗ ...
... ๘๘ ...
... ๘๙ ...
... ๙๐ ...
... ๙๑ ...
... ๙๒ ...
... ๙๓ ...
... ๙๔ ...
... ๙๕ ...
... ๙๖ ...
... ๙๗ ...
... ๙๘ ...
... ๙๙ ...
... ๑๐๐ ...

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: เมื่อท่านทำอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ยินดี เขาจะให้ตั้ง
กรรมการ คณะนี้จึงต้องให้ที่ประชุมวินิจฉัย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ): ข้าพเจ้าได้เรียน
ตามผู้ เสนอประธานฯ ไว้แล้วว่า การวินิจฉัยประเด็นต่างๆ รวมกันมาลง
มติภายหลังนั้นจะยุ่ง แล้วลงท้ายก็ยุ่ง เพราะว่าประเด็นที่อภิปรายมาถึง
๑ ประเด็น คือประเด็น ๑-๒-๓ และเรื่องตัวแทน เรื่องจกทะเบียน
อะไรเหล่านี้ ประเด็นมากเช่นนี้ คนนั้นอภิปรายปัญหาและคนนั้นอภิ-
ปรายปัญหานั้นมารวมลงมติ แล้วปัญหาที่ยุ่ง ทำไมจะไม่ยุ่ง ถ้าเอา
ประเด็นอย่างข้าพเจ้าเรียนแล้ว เช่นอนุมาตรา ๑ ใครมีปัญหาวะไรก็ว่า
กันปัญหาที่นั้น เช่นนี้ก็จะไม่ยุ่ง นี่ข้าพเจ้าเรียนไว้แล้วเมื่อมันยุ่งแล้ว
อย่างนี้แล้วแต่ท่านประธาน เพราะว่าท่านประธานดำเนินการประชุม

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าก็อยากจะดำเนินการที่ละอัน อนุมาตรา

๗-๑๑-๓๓ ที่นบสมณพุก... คนอื่นไม่ยอม... แล้วข้าพเจ้าก็เห็นยกมือ
นายบุญเกิด ๆ แล้วไปเอาสุกท้าย ไม่คิดว่าจะยุ่งเช่นนี้ ข้าพเจ้าจะ
ที่ประชุมวิมลย์ ของวิมลย์ไปแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควรส่งมาตรา
นี้ไปให้กรรมการไปปรึกษาแล้วส่งมาใหม่...

นายเตียง สิริขันธ์ (ลกตมทว) : ไม่ใช่ทั้งหมด

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรส่งมาตรา ๗ นี้ให้กรรม
การไปพิจารณาปรึกษาแล้วส่งมาใหม่ทั้งมาตรา ขอให้ไปรทยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๕ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาฯ : เห็นอันว่าส่งมาตรา ๗ นี้ไปให้กรรม
พิจารณาแล้วเสนอมาใหม่เฉพาะมาตรา ๗ มาตราเดียว ขอให้
การฯ อ่านมาตรา ๘ ต่อไป

นายทอง กัณฑ์ธรรม (แพรว) : ญัตติกฎเสนอ ๆ ขึ้นมาไม่มี
มาตรา ๗ ทั้งหมด ทั้งแต่อนุมาตรา ๔ ลงไป แล้วท่านประธานชี้
ว่ามาตรา ๗ ส่งไป...

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าเห็นว่าจะแก้ต้องแก้ทั้งมาตรา
ส่งไปที่ละอันสองอันก็ลำบาก แล้วก็หลัง ท่านก็มาแก้ อันใหม่ จะเอา
เล็ก ๆ น้อย ๆ นึก ๆ หน่อย ๆ อย่างไรได้

นายทอง กนัทรธรรม (บุตร) : ศิลา มาขอตัวจนกระทั่ง
ได้ไปแล้ว ะโยนกันแล้วพระเคียวก็จะไปในรูปอื่น

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าก็ฟังทีไรอย่างนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าต้อง
ไปทั้งหมด กรมมาธิการก็คงเขียนหนังสือขอ คงไม่เอาเปรียบ

เลขาธิการสภาฯ : มาตรา ๘

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : มาตรา ๗ นั้น
โดยของทั่วทั้งพระราชบัญญัติก็เกี่ยว ถ้าหากว่าจะต้องพิจารณาใหม่
แล้ว จะต้องรอใหม่ทั้งหมด ไม่อย่างนั้นไม่ได้ หลักการสำคัญก็
อยู่ในมาตรา ๗ นั้น เพราะฉะนั้นมาตราต่อไปก็ต้องงัดไว้ก่อน

ประธานสภาฯ : ถ้าเมื่อท่านพูดอย่างนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ส่งไป
ให้กรมมาธิการพิจารณามาตรา ๗ เสียก่อน แล้วจึงกลับมาพิจารณา
ใหม่ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมัติ ในวาระต่อไปพิจารณาพระราชบัญญัติลูกเสือ พุทธศักราช
๒๔๘๒ ซึ่งคณะกรมมาธิการสามัญชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว ขอ
พิจารณาต่อไปในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอให้เลขาธิการอ่าน.

เลขาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ พุทธศักราช
๒๔๘๒ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙
มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา

๑๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา
 มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา
 ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา
 มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา
 ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖
 มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา
 ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓

ประธานสภาฯ: ทบทวนครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระ
 ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฯ ควรจะออกใช้ เป็นกฎหมาย
 ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมตกลง
 ให้ออกใช้ เป็นกฎหมายต่อไป ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพ
 ราชบัญญัติข้าราชการฝ่ายตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งคณะ
 กรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และ
 ที่ ๓ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่ ท่านกรรมการมีข้อความ
 ที่จะเสนอใหม่ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
 ตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา
 ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

หมายเหตุ ถึงกษัตริย์สยาม (พม่า) : ข้าพระพุทธเจ้ามีบุญคุณ
ต่อราชอาณาจักรพม่าโดยนิตยภัต ในมาตรา ๕ นั้นข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติ
ดังนี้ ขอประทานโทษ

เลขานุการสภาฯ: มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘
มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา
๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗
มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา
๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา
๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙
มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา
๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘
มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา
๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗
มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา
๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖
มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา
๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕
มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา

มาตรา ๘๑   มาตรา ๘๒   มาตรา ๘๓   มาตรา ๘๔
มาตรา ๘๕   มาตรา ๘๖   มาตรา ๘๗   มาตรา ๘๘   มาตรา ๘๙
มาตรา ๙๐   มาตรา ๙๑   มาตรา ๙๒   มาตรา ๙๓
มาตรา ๙๔   มาตรา ๙๕   บัญชีหมายเลข ๑   บัญชีหมายเลข
บัญชีหมายเลข ๓   บัญชีหมายเลข ๔

ประธานสภาฯ: ทบทวนครั้งที่ ๒ แล้ว ค่อยไปพิจารณาในวาระที่ ๓
ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติควรระงับใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอให้
ไปรบกวนขอ

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันที่ประชุมตกลง
ให้ชกพระราชบัญญัติใช้เป็นกฎหมายต่อไป ในวาระต่อไปจะมี
ประชุมลับ เพราะฉะนั้นผู้ที่ไม่เห็นด้วยซึ่งในการเรื่องนชชเชิญ
วาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พหุศักราช ๒๕๕๓ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว
เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ท่านกรรมาธิการจะมีอะไรแก้ไข
หรือไม่ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พหุศักราช ๒๕๕๓ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒

๑๖.๕๕ น.

นายฉ่ำ จรรย์เนตร์ (นครศรีธรรมราช): กฎหมายข้าราชการ

การพลเรือนมากราบฉัน ข้าพเจ้าเป็นผู้ปรารถนาให้ออกประกาศใช้ เป็น
 กฎหมายตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นต้นไป กล่าวคือไม่ต้องการจะให้ ใช้
 อนุมัติทุกวัน เพราะเหตุว่าความเสียหายต่าง ๆ ที่ยังเกิดขึ้นกับ
 ชาติของเรานั้นมีอยู่หลายอย่างหลายประการ ซึ่งจะยังเกิดขึ้นแก่ชาติ
 โดยเรา ถ้าสภาฯ คราวกฎหมายฉบับนี้ออกไปใช้บริหารราชการของ
 ประเทศไทยในขณะนี้ ภัยต่าง ๆ ที่ยังเกิดขึ้นนั้น คือ

ข้อ ๑ ทั้งใช้เงินหลายแสนบาทใน เวลาที่ชาติของเรายังไม่
 บรรลุพูนสุข ในด้านเศรษฐกิจประการหนึ่ง คือประชาชนทำมาหา
 หาเงินหาทองเข้ามาเป็นกลุ่มเป็นหน่วยยังไม่สมบูรณ์เพียงพอ เมื่อ
 เช่นนี้การภาษีอากรทุกด้านทุกมุมโดย เฉพาะอย่างยิ่งคือประมวล
 ภาษีที่ออกป็นนี้ จะทำเป็นผลยังไม่ได้สมความมุ่งหมาย กล่าวคือ
 ประมวลรัษฎากรที่รัฐบาลออกป็นนี้เป็นวิฤกษ์ที่ตกลงว่าจะได้ผล กล่าวคือ
 ภาษีอากรเข้ามาสู่พระคลังของเราสักเท่าไรนั้นยังหารู้ ใด ไม่ แม้ถึง
 ก็ว่าท่านรัฐมนตรีผู้ ซึ่งเป็นนักเศรษฐกิจหรือเศรษฐศาสตร์อะไรซึ่ง
 ในสำเนาจดคัดเตอร์ ก็ตาม ได้คำนวณไว้ว่าอาจะเป็นอย่างนั้นเอง ซึ่ง
 หมายความว่าอาจะมีผลอย่างนั้น ๆ กล่าวคือเงินจะไหลเข้ามาสู่ที่คลัง
 ของเราอย่างนั้น ๆ ซึ่งเราตราประมวลรัษฎากรไป ยักยัดประมวลรัษ-
 ฎกรยังหาได้ถ้าผลอะไรให้ ยังเกิดขึ้นแก่เราโดยอัตโนมัติ ถ้าจะพูด
 ถึงความเห็นของมหาชนทั่ว ๆ ไปแล้ว ประมวลรัษฎากรนั้นน่ากลัวจะ
 ผิด เพราะความหมั่นเวียนของโลก ทางรัฐบาลและผู้นำของชาติ

ก็เพราะว่า... เมื่อเป็นเช่นนี้การภาษาจาก
 ย่อมระทกชั้ชอุกขลก็อยู่ไม่น้อยเลย เมื่อเป็นเช่นนี้
 รัฐบาลหรือคณะที่จะไต่ข้ประมาณเข้ามาเพิ่มเติมจำนวนมา
 ๑๒๘ ล้านบาทหรือรัฐบาลเสนอมาก็ได้ หมายความว่าข้าพเจ้าพบ
 การคาดคะเนว่าผลที่จะได้ ในการภาษาอากรและด้านอื่น ๆ นั้นไม่
 เหมือนกัน ในด้านคงเกี่ยวกับรัฐบาลออกกฎหมายประมวลวิธี
 ไปก็ไม่แน่เหมือนกัน คำอธิบายของข้าพเจ้าที่กล่าวยุบายนี้ โดยคว
 รัภคณัฐบาลอย่างชีวิตจิตใจ ใจ หาได้ มีนโยบายอื่นใดนอกแผลง
 ประการอื่นใดไม่ โดยเหตุผลทั้งนี้จึงจำเป็นเพื่อก่อสร้างด้วยความเคาร
 ้วยความรักห่มติดสันถานของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าจำเป็นเพื่อก่อสร้าง
 เพื่อความเคารพ และความรักในชาติไทยห่มติดในสันถานของข้าพเจ้า
 ให้นั้นคงประศุภุชาติมาลยซึ่งไม่มีใครสามารถรอดอนได้ อนึ่งภาค
 ในบ้านทั่ว ๆ ไปความเขินขู่ของมนุษย์ทั่ว ๆ ไปในโลกในกาลยักนั้นจะ
 เกิดกลียศก็ว่าได้ แต่ยังไม่มาถึงประเทศไทยโดยสมบูรณ์ แต่ถึง
 กระนั้นก็ตามยอมมาถึงแล้ว กล่าวคือโดยนะเพราะซึ่งมาถึงกลียศ
 คือการค้าขาย กล่าวโดยนะเพราะเรื่องน้ำมัน เราได้รัย ข้าพเจ้าเข้
 ใจว่าคงจะไม่สมบูรณ์ตามที่เราคงการนั้นประการหนึ่ง อีกประการ
 หนึ่งการค้าขายของเรา กล่าวคืออุปสรรคและข้าวที่จะส่งไปเมืองนอกนั้น
 คึกซึกด้วยประการทั้งปวง คึกซึกอย่างไรเรือค้าขายนั้นให้ศัตรทตอส์
 กันนั้นได้เล่นงานให้เรือค้าขายจมลงไปในมหาสมุทร นเช่นด้านหนึ่ง

ก็ข้าพเจ้าวิตกอย่างถึงถึงเสียดสลด นึกว่า งบประมาณของเราที่จะได้
 มาใหม่เป็นของไม่แน่นอน เมื่อย่างเช่น กฎหมายข้าราชการพลเรือน
 ระเบียบเราที่ใช้ เงินเป็นจำนวนหลายล้านบาทที่จะเพิ่มขึ้นใหม่ นับเป็น
 จำนวนแสน ๆ พร้อมทั้งของตำแหน่งอื่นที่ทรงเกียรติซึ่งจะได้ออก
 ระเบียบจากหน่วยงาน รวมทั้งคณะรัฐบาลด้วย และในตำบล ๆ ซึ่งเรา
 จะต้องเสียเงินจำนวนนี้เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้คิด
 ใฝ่ใจเพื่อก่อสร้าง นี่เป็นหลักการสำคัญของข้าพเจ้า แต่ถ้าหากว่าเมื่อ
 ใฝ่ใจของข้าพเจ้าในคณะรัฐบาลที่เคารพของข้าพเจ้าและขอส่งสยตข้าพ-
 จ้าก็ปรายแล้วโดยแจ่มแจ้งในด้านการค้าและในทางเกษียณอายุอากรให้
 ข้าพเจ้าเข้าใจแจ่มแจ้งแล้ว ข้าพเจ้ายินดีพร้อมด้วยกายวาจาใจที่จะให้
 กฎหมายระเบียบประกาศใช้ ในวันนี้โดยความจริงใจ แต่ถ้าคณะรัฐบาล
 ไม่ขอแรงข้อซึ่งใจที่ข้าพเจ้าแปร ญัตติว่าให้ ใช้กฎหมาย นอก ๔-๕ ปี
 ข้างหน้านั้น ไม่เห็นที่พอใจข้าพเจ้า ๆ เข้าใจว่าไม่เฉพาะแต่ข้าพเจ้าคน
 เดียวที่จะไม่ยอมให้กฎหมายออกใช้ แม้คณะรัฐบาลทุกคนตลอดจน
 ผู้แทนผู้ มีเกียรติของชาติก็ต้องยอมรับว่าจะประกาศใช้ ไปไม่ได้ เพราะ
 จะเกิดเสียหายแก่ชาติ ข้าพเจ้าเสียใจว่าเงินที่เราจะได้มาโดยเฉพาะ
 กอจากท้องพระคลังเดิมมาเป็นเงินก้อนของผู้แทนเป็นรื่องนำอายุอย่าง
 หมดพร้อมทั้งกฎหมายข้าราชการพลเรือนจะต้องเพิ่มขึ้นอย่างน่าอนาถ
 ใจ เป็นต้นว่าผู้แทนบางท่านซึ่งเป็นพี่น้องหรือเป็นพ่อของข้าพเจ้า
 ก็ได้.....

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ (ลูกพระราชวัง) : ขอบใจไม่
ลืยประเด็นที่เดิมนั้น ท่านประธานจะปล่อยให้สิทธิปราบปรามออก
เดิมนั้นลืยขั้ยังคืบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอรับรองว่าขยำ . . . .

ประธานสภาฯ : ถูกแล้ว ข้าพเจ้าจะว่าก็ต้องจับให้มันคืบ
เหมาะ เพราะฉะนั้นท่านพูดคนออกประเด็นขั้ถูกแล้ว เพื่อให้รวบรวม
ถ้าไม่รวบรวมจะไม่ให้พักอีก

นายฉ่ำ จรรย์เนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอกรา
เรียนว่าเราจะเอาเงินก้อนใหญ่ไปให้ท่านนายกรัฐมนตรี บางท่านส
สนับสนุนให้กฎหมายข้าราชการพลเรือนเอาเงินก้อนใหญ่ไปใช้ เป็นกั้
ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีไปตั้ง ๔ พันบาท บางท่าน ๒,๕๐๐
บางท่าน ๒,๔๐๐ บาทกั้ . . . .

ประธานสภาฯ : ในขั้ขั้ยังไม่ถึง เอามาตรานั้ก่อน นั้ท่าน
ว่าท่านจะใช้ พ.ศ. ๒๔๘๕

นายฉ่ำ จรรย์เนตร์ (นครศรีธรรมราช) : คือกระผมขอกรา
เหตุผลที่ว่าจะไม่ให้ประกาศใช้ เป็นกฎหมาย เหตุต่าง ๆ ที่จะไม่
ให้ประกาศใช้ เป็นกฎหมาย . . . .

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านรวบรวมเด็ก

นายฉ่ำ จรรย์เนตร์ (นครศรีธรรมราช) : เมื่อเป็นตงเงิน
ที่จะต้องใช้ ในการตรากฎหมายออกไปขั้เป็นจำนวนมากที่เราต้องใช้
เงินเป็นจำนวนมากในการที่จะตรากฎหมายขั้ขั้ไปนั้นมาจากท่านต่างๆ

คุณแทนและครอบครัวขอร้องข้าพเจ้าให้ทบทวนเรื่อง
เพื่อชายชงในดวงใจของท่านที่เคารพเป็นส่วนมากแล้ว เพราะว่าข้า
เองก็ปรารถนาจะไปชกด้วยอย่างเปรียบเทียบกับเหตุผลที่จะไม่ให้ประกาศใช้กฎ
หมายนี้ ท่านหาว่านอกประเด็น เมื่อนอกประเด็นเช่นนี้ข้าพเจ้าจะขอ
หยุดในคำประกาศใช้กฎหมายหรือรับคำขวัญรัฐบาลจะตกลงให้ข้าพเจ้า
ผู้เข้าใจ

สรุปความสำคัญ การที่เราจะประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ ออก
ไปนั้นหรือไม่ใช่ตามที่ข้าพเจ้าเสนอแปรญัตติมานี้ ข้าพเจ้าจะต้องชก
ด้วยอย่างแสดงเหตุผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ใช่ชนกประเด็น.....

ประธานสภา : ท่านนั่งซี

นายฉ่ำ จิวส์เนตร (นครศรีธรรมราช) : เพราะฉะนั้นข้าพ
เจ้าขอความกรุณาต่อรัฐบาล ขอให้ไปรทตกลงจัดซื้อใจของข้าพเจ้า
ที่เข้มแข็งและละเอียดสมถะที่ข้าพเจ้าเคารพแลรวิกจนไม่สิ้นสุดตลอด
นตระกมลมูลศักดิ์ของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นขอไปรทฟังเหตุผลของคณะ
รัฐบาลพร้อมด้วยคณะกรรมาธิการที่ตรากฎหมายฉบับนี้ให้ข้าพเจ้าฟัง
ด้วยดี เพื่อประโยชน์และความสุขของชาติในปัจจุบันทุกวันนี้ และใน
กลข้างหน้าต่อไป

ร.ต. ถัด รัดนพันธ์ (พิทลุง) : ตามที่ได้เสนอขอแปรญัตติ
นี้ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องให้กรรมาธิการแถลง เพราะ
ในสมาชิกทุกท่านเข้าใจกันอยู่แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมเด็จพระบรม

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
ให้ เอนไปตามที่กรรมการเสนอมา ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือคนเดียว

เลขาธิการสภาฯ: มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

๑๗.๐๐ น.

นายแก้ว สิงหะกเชนทร์ (พิพิธ): พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนระเบียบเฉพาะมาตรา ๕ สนมาตรา ๒ ร่างเดิมมีว่า
ข้าราชการพลเรือนสามัญเดิมผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งประจำ อย่าง
มาตรา ๕ ข้าราชการใดเสนอแปรญัตติเพิ่มข้อความดังนี้ นอกจากได้แก่ผู้
ซึ่งรับราชการในตำแหน่งประจำ และขอให้เติมไปว่า หรือครูประจำ
ขาด ครูพิเศษขาด ซึ่งรับเงินเดือนอัตราตั้งแต่ ๓๐ บาทขึ้นไป เหตุผล
ที่ข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติขอความทราบเรียนมาแล้วนั้นเข้าใจ ในพระ
ราชบัญญัติระเบียบนี้ยกด้วยเหตุว่า ย่อมเป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้วว่า การให้การ
ศึกษาแก่มหาชนซึ่งต้องไประไกรกระทำหน้าที่ เป็นเจ้าของบ้านเมืองและ
เจ้าของประเทศแทนพวกเราในอนาคต เป็นปัญหาที่สำคัญ อยู่มาก
รัฐบาลควรรับรองในชั้น เว้นแต่ว่าวิธีการที่แต่งตั้งให้บุคคลกระทำหน้าที่

ยืนคุมอยู่แต่ฉันนี่ ความพระราชบัญญัติได้แก่ คำแปลอันหนึ่งว่าคือบุคคลผู้มี
 หน้าที่อบรมสั่งสอนคนนั้นมีสภาพเหมือนลูกเมียฉันอยู่ ซึ่งข้าราชการ
 ประจำนั้นมีสภาพเหมือนลูกเมียหลวง มันกลืนทวยประการทั้งปวง
 ถ้าปล่อยให้เป็นไปตามร่างเดิมย่อมกระทำให้จิตใจของผู้ที่กระทำ
 หน้าที่แทนพวกเราแทนรัฐบาลในการที่อบรมเยาวชนจะให้เป็นผู้หลักผู้
 ใหญ่แทนพวกเราในกาลข้างหน้าต่อไป เพราะว่รัฐบาลไม่ได้ริบยั้งผู้
 อยู่การจะให้เต็มทีเหมือนอย่างลูกเมียหลวง ความจริงผู้มีหน้าที่
 อบรมกุลบุตรกุลธิดานั้นไม่ว่าใคร ๆ ก็ยอมรับรองว่าเป็นหน้าที่สำคัญอัน
 หนึ่งของชาติ แต่ว่าเหตุใดเราจึงไม่ริบรองข้าราชการประเภทนั้นเข้า
 มาเป็นข้าราชการพลเรือนเหมือนอย่างประเภทอื่น ๆ ท่านกรมการ
 คดีนี้โต จันทองแก่ข้าพเจ้าว่า ในการที่จะเอาครูประจำศาลและครูเทศ-
 ชาติเข้ามาด้วยนั้น เขาเข้ามาผิดที่ทาง แต่ข้าพเจ้าขอทราบเรื่องด้วย
 ความเคารพว่า ไม่เป็นการผิดที่ทางประการใดหากมีได้ ก็ขอข้าพเจ้า
 ดำเนินตามทางที่รัฐบาลได้ทำมาแล้วใน พ.ศ. ๒๔๗๖ ก่อนที่จะ
 มีพระราชบัญญัติพลเรือนฉบับนั้น บุคคลเข้ารับราชการได้ทันที เข้า
 มาเป็นข้าราชการจะมีวิทยฐานะอย่างไรก็คงและทะมาเช่นเดียวกับ
 ครู แต่ว่าเมื่อมีพระราชบัญญัติฉบับนั้นมาแล้ว เราก็ริบรองข้าราชการ
 อยู่นั้นเขาเป็นข้าราชการพลเรือนได้ แต่ข้อนั้นเราจึงขึงทั้งบุคคลผู้ทำ
 หน้าที่สำคัญพวกนี้อยู่ ข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติมาขอสภา ฯ นี้ได้

ไปรเวทที่จะเอาเงินลงทุนไปก่อสร้างซึ่งทำหน้าที่สำคัญของประเทศ
เอกชนต่อประเทศอื่น รวมเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนด้วย

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร (ประธานกรรมการ
กิจการ): คณะกรรมการได้ชี้แจงแก่ท่านผู้ประณัติว่า รัฐมนตรี
ครูประชาบาลเหล่านั้นไม่เคยเป็นข้าราชการเลย แม้แต่ได้ไป
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนสมัยใด ๆ และตรงกันข้าม
ชายของรัฐบาลซึ่งสภาผู้แทนราษฎรก็ได้รับรองแล้วนั้น ครูประ
เหล่านั้นต่อไปก็จะเป็นพนักงานเทศบาลมากขึ้น คือหมายความว่า
เรียนประชาบาลนั้นไปให้เทศบาลมากขึ้น นั่นเป็นนโยบายที่
กันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะให้ครูประชาบาลมาเป็นข้าราชการ
เรือนนั้นจึงขัดกับทางดำเนินของรัฐบาล และสภาผู้แทนราษฎรที่
มาแล้วแต่ก่อน ท่านผู้ประณัติได้แสดงความประสงค์ว่า ความ
ขยากจะให้ครูประชาบาลได้มีสิทธิได้เข้าเห็นงานบ้าน และเข้าพเจ้า
ชี้แจงว่า ถ้าเช่นนั้นก็ควรจะไปแก้ทางพระราชบัญญัติเข้าเห็นงาน
จึงถูกเรื่อง แต่ว่าครูประชาบาลซึ่งเคยทำงานของรัฐบาลอยู่แต่ก่อน
ที่ทำงานก็มีฐานะเหมือนผู้ฝากอยู่บ้าง ส่วนเงินเดือนนั้นเป็นเงินพิเศษซึ่ง
กระทรวงธรรมการ จัดทำฐานะของ ครูประชาบาล จึงไม่ใช่ข้าราชการ
ประจำ แต่ว่ามีบางคนได้ผลงานของรัฐบาลเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
คณะกรรมการจึงได้เพิ่มความในมาตรา ๓๓ ซ้ำซ. เปิดโอกาสให้
ครูประชาบาลและพนักงานสหประชาบาลเหล่านั้นเข้าแข่งขันกันได้ แม้ถึง

ว่าด้วยฐานะที่มิได้ประโศกมโหฬาร...
และส่งเสริมให้ โอกาสแก่พวกเหล่านั้น คณะกรรมการเห็นว่าเพียง
เท่านั้นเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการจะทำได้ แต่ที่จะเปลี่ยนแปลง
การประชามติมาเป็นข้าราชการประจำนั้นทำไม่ได้

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
ให้เขียนไปทางกรรมการเสนอมา ขอได้ โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ: ส่วนน้อย คือไป

เลขาธิการสภาฯ: มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙
มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช): ในการที่ข้าพเจ้า
ประณัติในมาตรา ๑๑ ด้วยความมุ่งหมาย ถ้าจะพูดในคำหนึ่งแล้ว
ว่าส่วนตัวข้าพเจ้าก็ได้ แต่ถ้าพูดในคำทั่วๆ ไปแล้วก็เพื่อประโยชน์
ของการเมืองที่เราจะปลดนักการเมืองให้มีโอกาสขึ้นใหม่ ก่อตั้งใจขึ้น
ให้ลงกายขึ้นพร้อมทั้งองค์ ๓ ของผู้ที่จะเป็นนักการเมืองในอนาคต
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงประณัติว่า ผู้ซึ่งจะรับราชการตำแหน่งต่ำกว่า
รัฐมนตรี กล่าวคือเฉพาะท่านเลขาธิการ รัฐมนตรี ประจำกระทรวง
หรือท่านผู้ช่วยนั้น ให้เลือกจากท่านผู้แทนราษฎรอันมีเกียรติแห่งชาติซึ่ง

มหาชนส่วนมากก็ลงมตมาแล้วคิดว่าเกินมี ซึ่งก็ความสามารถ
 เองไม่มีความสามารถ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ในตำแหน่ง ๆ เขาก็
 ไม่ต่ำกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ จึงได้รับเลือกเป็นตัวแทนของชาติขึ้นมา
 ทั้งประเทศไทยเหตุผล จึงเห็นได้ว่าผู้แทนประเภท ๑ ทุกจังหวัดที่
 อาณาจักรไทยนั้นแสดงให้เห็นว่ามีความสามารถเกินกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์
 เกินกว่าได้ ด้วยเหตุผลดังนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าถ้าคณะรัฐบาลเห็น
 ควรจะปลูกฝังนักการเมืองของชาตินั้น ควรจะเลือกเลขานุการรัฐมนตรี
 จากผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ ไม่ควร จะเลือกบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้
 แทนประเภทที่ ๑ ความจริงข้อนี้ถ้ามองเผิน ๆ คล้าย ๆ กันที่ผู้ซึ่ง
 จะได้รับตำแหน่งเลขานุการ คือไม่ใช่ประจำ ทั้งที่รัฐบาลได้กรรม
 มาแล้วในบั้น คือเลือกเอาผู้ ซึ่งเรียกว่าแพ้ว ไวกมาแล้วเป็นเลขานุการ
 รัฐมนตรีอยู่อีก เป็นเลขานุการรัฐมนตรีประจำกระทรวงต่าง ๆ
 แสดงให้เห็นว่าไม่มีความสามารถที่จะให้มหาชนนับถือ แต่คณะรัฐ
 บาลนับถือ แต่คณะรัฐบาลจะถือความเห็นของคณะหรือความเห็นของ
 มหาชนข้างไหนจะใหญ่กว่ากัน ถ้าจะว่าตามหลักประชาธิปไตยมหาชน
 ย่อมใหญ่กว่า แต่บางคราวคณะรัฐบาลของข้าพเจ้าหาได้เอามติมหาชน
 อันใหญ่ขึ้นดำเนินแนวทางบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งการเมือ
 เมือเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนท่านกรรมาธิการพร้อมทั้งคณะรัฐบาล
 ที่เคารพและสภานิติบัญญัติของชาติได้ โปรดเลือกเอาผู้แทนประเภทที่ ๑
 ขึ้นไปเป็นเลขานุการรัฐมนตรี เพื่อจะได้เรียนงานในตำแหน่งการเมือ

ทุกท่าน ทุกมุม ที่ท่านผู้แทนประเภทที่ ๑ สรรพระเข้ไปนั่งโต๊ะ ท่านจริง
 นโยบายของรัฐบาลที่เคารพนักกลมเกลียว เช่น อนันตวงอัน เคียว กนกนค
 ผู้แทนประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๓ จึงท่านนายกได้แถลงมาแล้วว่า สภา
 ของเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เมื่อมีเหตุผลทั้งนี้สภา ของเรา น่าจะควา
 กฎหมายฉบับนี้ให้ เป็นไปคามความมุ่งหมายของรัฐบาล กล่าวคือ
 เอาท่านผู้แทนประเภทที่ ๑ เข้าไปเป็นเลขานุการรัฐมนตรี ตามเหตุผล
 ที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายและขอแก้ไขตามบทบัญญัติมานี้ ขอท่านกรรมมา
 ธิการได้ โปรดช่วยแถลงข้อข้องใจว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะทำอย่างข้าพเจ้า
 ว่าเป็นให้ชาวสธวาท นั้นเป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งท่านผู้ใดจะขอ
 งดมคืออย่างที่ท่านผู้แทนบาง ท่านทำมาแล้วเมื่ออภิโดยคณะรัฐบาลไม่ได้
 แถลงให้ข้าพเจ้าเข้าใจเลยนั้นไม่ใช่เป็นการเมืองเลยท่าน

พระวรวงค์เซอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร (ประธานกรรมมา
 ธิการ): หลักการในเรื่องนี้ถ้าจะพูดตามระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว
 ก็คือเลขานุการรัฐมนตรี จะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิไวเนอเซอใจ ทำงาน
 ร่วมมือกันได้อย่างสนิทสนมทีเดียว เพราะฉะนั้น การที่จะมีบทกฏ
 หมายจำกัดอย่างที่จะเลือกให้แคบอย่างถึงที่ท่านผู้ประมุขได้เสนออัน
 คณะกรรมมาธิการไม่เห็นชอบด้วย แต่ที่ว่าท่านปรารถนาจะให้
 สมาชิกประเภทที่ ๑ ได้ เป็นเลขานุการรัฐมนตรีมากกว่าที่เป็นอยู่เดิมนั้น
 นั้นเป็นข้อนโยบายซึ่งท่านควรจะทำ ความตกลงกับรัฐบาลเอง ไม่ใช่
 ออกกฎหมาย

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
ให้เป็นไปตามร่างที่กรรมการเสนอมา ขอให้ไปรทยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรทยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือคนเดียว

เลขาธิการสภาฯ: มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา

๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐

มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕

มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐

มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕

มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐

มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕

มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐

มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕

มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐

มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕

มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐

มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕

มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ บัญชีหมายเลข ๑

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): บัญชีหมายเลข ๑ น

ข้าราชการได้ไปปฏิบัติหน้าที่ไป... การที่ข้าพเจ้ามาปฏิบัติหน้าที่ไป...
 วรรค ก.ค. ก. จ. สำหรับนายกรัฐมนตรีนั้นข้าพเจ้าไปปฏิบัติหน้าที่ไป
 จากพินทกเขนสองพันสี่ การที่ข้าพเจ้าไปเป็นสองพันสี่นั้นเพราะ
 เหตุว่าตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี นั้นเป็นตำแหน่ง สำคัญ ของ ประเทศชาติ
 จึงได้ไปเพิ่มเข้าไปเป็นสองพันสี่ สำหรับเงินจำนวนนั้นข้าพเจ้าเห็น
 ว่าไม่เป็นจำนวนมากมายะไรเลย สำหรับตำแหน่งนายก และการที่
 ไปขึ้นไปเช่นนั้นก็มิใช่หมายถึงนายก เวลานี้ เพราะตำแหน่งนายก
 นั้นอาจจะเป็นบุคคลใด ๆ ขึ้นไปเป็นก็ได้ และการที่จะให้ เงินสองพันสี่
 สำหรับผู้ที่จะนำประเทศขึ้นไปสู่ความเจริญนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าสองพันสี่
 ย่อมน้อยไปเสียอีก แต่ในเวลานี้ข้าพเจ้าเห็นว่าสถานะสงครามของโลก
 คงปั่นป่วนอยู่ ข้าพเจ้าจึงยังไม่กล้าจะแปรให้มากกว่านี้ สำหรับรัฐ-
 มนตรีว่าควรก็เช่นเดียวกัน คือเป็นข้าราชการที่สำคัญ จะต้องบริหาร
 งานในกระทรวงของตนให้เรียบร้อย เพาะจะให้ประเทศชาติเจริญเช่นเดียว
 กัน ข้าพเจ้าจึงได้ไปปฏิบัติขึ้นไปเป็นพันแปด แต่คณะกรรมการไม่
 อนุมัติตามความเห็นที่ข้าพเจ้าแปรไป ใต้ตกลงเป็นพันเจ็ด แต่ความเห็น
 ของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า สำหรับนายกนั้นควรจะขึ้น
 สองพันสี่ และสำหรับตำแหน่งรัฐมนตรีนั้นควรจะขึ้นพันแปด ซึ่งเป็น
 ป็นเกณฑ์เหมาะสมควรในเวลานี้

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

บุคคลธรรมดา ข้าพเจ้าขอกล่าวในนามของรัฐบาล ไม่ใช่ในฐานะที่เป็น
 กรรมการธิการ ก็คือ สำหรับบัญญัติหมายเลข ๑ ซึ่งกำลังอภิปรายกัน
 อยู่ในบัดนี้นั้นคงได้ มีการเปลี่ยนแปลงไป จากร่างเดิมที่รัฐบาลได้เสนอ
 อยู่ ๒ ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งนายกกับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระ-
 ทรวง ท่านกรรมการธิการได้แก้ไขอัตราเงินเดือน ของ ๒ ตำแหน่งนี้สูง
 กว่าร่างเดิมที่รัฐบาลได้เสนอมานะ นั้นเท่าที่รัฐบาลได้พิจารณาแล้ว
 และโดยเหตุอย่างนี้ท่านนายก ขอให้ข้าพเจ้าแสดงความชอบคุณ
 ต่อสภาฯ ในการที่จะได้ พิจารณาเห็นในเรื่องความจำเป็นที่จะแปรญัตติ
 ไปในทางสูงขึ้น แต่โดยเหตุที่ท่านนายกและคณะรัฐบาลได้ พิจารณา
 เห็นว่า สำหรับสภาเท่าที่ใด เป็นอยู่ในขณะนี้ อัตราเงินเดือนตามร่าง
 เดิมของรัฐบาลคงที่ใดเสนอมายังสภาฯ นี้ จึงเป็นอัตราที่สมควรแล้ว
 ฉะนั้นสำหรับรัฐบาลจึงเห็นว่าสภาฯ นี้ น่าจะปล่อยให้ เป็นไปตามร่างเดิม
 ของรัฐบาล

ประธานสภาฯ: คณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีว่าการ
 อย่างเดียว ประเด็นเรื่องนี้นั้นใหญ่

นายพัน สุพรรณสาร (กรรมการ): ข้าพเจ้าในฐานะเป็น
 กรรมการชำระพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนด้วย แต่ที่ไม่ได้
 ไปนั่งร่วมอยู่ด้วย ก็เข้าใจว่าจะไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้น ในวันนั้นก็ได้
 ทำความตกลงกับผู้แปรญัตติแล้วก็แสดงว่าไม่มีความข้องใจอะไร คณะ
 กรรมการได้ พิจารณาคำแปรญัตติในการ ชำเงินเดือนนายก และ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหลายท่าน...
 ได้ขานการนั้นแล้ว ปัญหาจึงมีว่า สำหรับการปฏิวัติครั้งนี้ผู้ใด
 ก่อนไปทั้งหมด แต่ทางคณะกรรมมาธิการได้พิจารณาด้วยความเป็น
 ธรรม และเห็นว่าปัญหาที่ระบอบนี้ยกขึ้นว่า นายกรัฐมนตรี
 ได้การกระทรวงนั้นควร จะให้เพิ่มและคงไว้ตาม ร่างเดิม อันนี้ ในที่
 ประชุมคณะกรรมมาธิการถึงมติเช่นเอกฉันท์ว่าควรที่จะเพิ่ม

ปัญหาที่ ๓ มีว่า ควรจะเพิ่มเท่าไร ข้าพเจ้าขอประธานกรรมาธิการ
 โดยเคารพและไม่อยาก อภิปรายให้กว้างขวาง ออกไปจาก กรรมการ
 ได้ ได้เถียงมาแล้ว และข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้ปฏิวัติหลายคนในวันนั้น
 กลางยินยอม ปัญหาเพิ่มขึ้นเท่าไรโดยระบอบและถือเหตุการณ์ของบ้าน
 นี้เองกำลังปั่นป่วน และดิฉันระบอบแต่เดิมโดยวางหลักไว้ว่า คณะรัฐบาล
 นี้มีความประสงค์มุ่งหมายจะให้เงินเดือนอะไรมากมายนัก และอีก
 ประการหนึ่งได้ คิดถึงสมรรถภาพของข้าราชการประจำโดยทั่ว ๆ ไป
 แล้ว ข้าพเจ้าได้สอบสวนและเฝ้ามองแล้ว ว่า ตำแหน่งข้าราชการ
 ประจำมีอยู่ ๒ ตำแหน่งเท่านั้นที่มติดราพันยาศ เพราะฉะนั้นในงาน
 นี้ที่จะเจริญรุ่งเรืองไปได้ ก็ควร ระบอบถึงข้าราชการประจำด้วย จึง
 นายกรัฐมนตรีเช่นผู้ ซึ่งรับผิดชอบและมีเกียรติสูง ที่นี้ในคำ
 ในต่างประเทศและได้เรียนรู้ มา มาก มาก เหมือนกัน ที่ ประชุม
 คณะกรรมการ จึงตกลงพิจารณาว่า อัตรากำลัง ให้ รัฐมนตรี ว่าการ
 กระทรวงจากพันห้าเป็นพันเจ็ด นายกรัฐมนตรีจากพันหกเป็นสองพัน

ส่วนราชการเดิมและกรมการปกครองส่วนราชการเดิม...
แต่ความเหมาะสมของบ้านเมือง

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร (ประธานกรมการ

ธิการ) เพื่อยืนยันความเข้าใจผิด ความจริงท่านสมาชิกผู้
ประมุขที่ปรึกษาได้ฟังคำอธิบายของคณะกรรมการ และถ้าจะ
ในความรู้สึกของข้าพเจ้า ก็เข้าใจว่าเป็นที่พอใจตามที่ท่านกรมการ
การผู้หนึ่งได้กล่าวแล้ว แต่ที่ท่านสมาชิกผู้ประมุขที่ปรึกษาได้
เอาไว้พักในสภาพผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นการที่ท่านผู้
ต้องแล้ว ข้าพเจ้าขอชี้แจงเพิ่มเติมสักเล็กน้อยในฐานะที่เป็น
กรรมการ คือการที่จะเพิ่มเติมเงินก้อนนั้นคณะกรรมการเห็นสมควร
โดยเหตุผลที่อย่างที่ได้กล่าวแล้ว ส่วนจำนวนนั้นได้พิจารณา
ค่าประมุขที่ปรึกษา ซึ่งสำหรับท่านนายกรัฐมนตรีก็มีตั้งแต่สองพัน
สองพันสี่ พันห้าพัน ไปจนถึงสี่พัน สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ก็มีผู้ประมุขที่ปรึกษาไปจนถึงสองพัน คณะกรรมการเมื่อได้พิจารณา
พร้อมกันผู้ประมุขที่ปรึกษา ก็เห็นว่าทางที่ควรจะเป็นอยู่ ๒ ทาง สรร
รวมก็คือ นายกรัฐมนตรีสองพันห้า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
น้อยอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งก็คือ นายกรัฐมนตรีสองพัน รัฐมน
ตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้พิจารณาไว้คร่าวๆ และซึ่งความหนัก
เบา ก็ถ้าจะพูดถึงความรู้สึกของคณะกรรมการ และเพราะอย่าง
นี้ตามความรู้สึกของข้าพเจ้าเองแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นเหมือนกันว่า

ทั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มาทูลเกล้าฯ
 ถวายฎีกาว่าร่างมา แต่เมื่อเป็นเวลาที่สถานะการเงินยังไม่สู้แน่นอน
 ณพระที่นั่ง คณะกรรมการจึง เห็นว่า มีสมาชิกแปรญัตติมา
 สำหรับนายกรัฐมนตรีสองพันคนไปก่อกวนตำแหน่งค่าแปรญัตติที่น้อยไว้
 หรือค่าแปรญัตติที่น้อยไว้พอเห็นว่าเป็นที่ทางรัฐบาลก็แจ้งว่าไม่สมควร
 ที่จะรับตามทูลเพิ่มขึ้น ทางคณะกรรมการก็เห็นว่า ตามความสมควร
 แล้วควรจะเพิ่มขึ้น และเมื่อคำนึงถึงสถานะการเงินแล้ว คณะกรรมการ
 จึงได้ เสนอตามค่าแปรญัตติ ของท่าน สมาชิกในสภา เกือบละสอง
 พันบาทซึ่งเป็นการแปรญัตติขึ้นค่า และแล้วก็มาทำระเบียบระหว่าง
 รัฐมนตรีช่วยว่าการที่เขื่อนชัยคี หรือปลัดกระทรวงด้วยซึ่งมีตราพัน
 รั้อยบาท จึงได้ กำหนดอัตราสำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงใน
 จำนวนเจ็ดพันเจ็ดเพื่อใกล้เคียงกัน หลักการที่พิจารณานั้น
 อยู่นี้

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ทุกคนพร้อมแล้ว

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร (ประธานกรรมา-
 ธิการ): ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าที่ข้าพเจ้าว่าเขื่อนชัยคี เป็นเกณฑ์
 ของผู้ ทบทวนประชุมอยู่ แต่ ส่วนหลวง ข้างหน้าว่าสวัสดิ์ กรรมา-
 ธิการ และ ผู้แทนรัฐบาล ตลอดจนเป็นรัฐมนตรีด้วยนั้นไม่ได้ตั้ง อยู่ใน
 ฐานนี้

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครวัดอุทัย): ข้าพเจ้าขอ

ขอสงวนสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนตัวที่ตนมีอยู่ ความจริงคุณหลวงซึ่ง
ไม่ได้ไปประชุมด้วย

ประธานสภาฯ: พจนานุกรม เรื่องนี้เรื่องกันใจกันไม่ได้
ฉยศักดิ์: สำหรับเงินเดือนนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ข้าพเจ้าขอให้อภัย ผู้ใดเห็นว่าควรให้ เป็นไปตามที่กรรมการ
เสนอมา คือสองพันและพันเจ็ด ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๖ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาฯ: เห็นอันตกลงให้ เป็นไปตามที่กรรมการ
เสนอมา

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: ท่านนายกรัฐมนตรีได้ขอให้ข้าพเจ้าซึ่งแรงออกชื่อหนึ่ง
ข้าพเจ้าไม่ได้เข้มแข็งในตอนแรก โดยเกรงว่าถ้าเข้มแข็งไปแล้วอาจจะทำให้
ให้ท่านสมาชิกเข้าใจผิดไปในทางอื่น ซึ่งเป็นการตรงกันข้าม คือท่าน
นายกท่านได้ให้ข้าพเจ้ามาเสนอต่อสภาฯ นี้ว่า ความจริง อัครราชทูต
วิชัยนันท์เป็นการพอเหมาะสมควรสำหรับสถานะในปัจจุบันนี้แล้ว คือ
ในขณะที่กรรมการขึ้นชื่อนางทศภางค์ได้อภิปราย แต่ถ้ามองว่าสภาฯ
ได้ลงมติไปเป็นอย่างอื่นประการใดแล้ว ท่านนายก ขอเรียนด้วยความ

วางใจว่า ในเรื่องอัตรารวมเดือนซึ่งได้รับส่งจากรัฐบาลไทยในขณะนี้ ท่านนายกไม่มีความปรารถนาที่จะขอรับเอาไว้เป็นส่วนตัว

ประธานสภาฯ: สำหรับบัญญัติหมายเลข ๑ ผู้ใดจะมีความเห็นประการใด เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าประชุมอนุมัติ

เลขานุการสภาฯ: บัญชีหมายเลข ๒

๑๗.๒๘ น.

นายฉ่ำ จรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช): บัญชีหมายเลข ๒ เกี่ยวด้วยเรื่องเงินเดือน เสมียนพนักงาน ซึ่ง ข้าพเจ้า เป็นผู้แปรญัตติไว้ ความมุ่งหมายในการแปรญัตติเรื่องเสมียนพนักงานในครั้งนี้ เพราะเหตุว่าผู้แทนราษฎรผู้ มีเกียรติของชาติในคณะรัฐบาลของชาติ ได้ขึ้นเงินเดือนเป็นลำดับแล้ว เหตุไฉนจึงไม่ขึ้นเงินเดือนเสมียนพนักงาน จาก ๒๐ บาทเป็น ๒๒ บาท ๒๔ บาท หรือ ๓๐ บาท. กล่าวถึงเหตุผลรายละเอียดสำคัญมีอยู่ ๓ — ๔ ข้อที่ควรต้องให้ พิจารณา เสมียน พนักงานของเราซึ่งเรียกว่าได้รับเงินเดือนตนตั้งแต่ ๓๐ บาทขึ้นไป เพราะเหตุว่าคณะรัฐบาลเปรียบประดุจดังว่าเรือนหลังหนึ่งซึ่ง คณะรัฐบาลเท่ากับ รอกของเรือนหลังนั้น ส่วนเสมียนพนักงานคือเสาและฝาหรือเครื่องประกอบ และท่านผู้แทนนั้นคือหลังคา เมื่อเป็นเช่นนั้นหลังคาก็ตามได้ รับการบำรุงแล้ว รอกก็ตามได้บำรุงแล้ว เหตุไฉนจึงไม่บำรุงเสาเรือนให้

เขียนเรียง
 ๑. คือ คณะรัฐบาลของเราอยู่ที่ใดก็ด้วยเสาชิงช้าซึ่งเป็นของ
 ประกอบของรถ เรือนทั้งหลังก็ต้องอาศัยเครื่องประกอบเล็ก ๆ น้อย ๆ
 กล่าวคือได้แก่พวกเสมียนพนักงานทั่วพระราชอาณาจักรของชาวไทย
 ความแร้นแค้นของพวกเสมียนพนักงานเงินเดือน ๓๐ บาท จนถึง ๖๔ บาท
 นั้นส่วนมากคณะรัฐบาลที่เคารพและท่านผู้แทนของชาติก็ทราบอยู่แล้ว
 แต่ทั้ง ๆ ที่ทราบนั้น ข้าพเจ้ายังไม่ได้เห็นสิ่งใดที่ท่านแก้ไขในสิ่ง ที่ท่าน
 เห็นว่าลำบาก คณะรัฐบาลที่อยู่ใต้ ผู้แทนระบอบไทยก็เพราะพวกเหล่านี้
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงแปรให้ตั้งตนตั้งแต่ ๓๐ บาทขึ้นไป ผู้ที่รับราช
 การมาด้วยความประพฤติดี ใครที่ประพฤติเสียหายไปก็ออกเสียเลย
 เหมือนกัน จะเอาไว้ถ้าใครไม่เต็มใจแล้วหมายความว่าเราจะต้องคอยแทน
 ความดีของเขา กล่าวคือเราเพิ่มเงินเดือนให้เขาตั้งแต่ ๓๐ บาทขึ้นไป
 ตามที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินั้น ถ้าหากว่าคณะรัฐบาลหรือคณะกรรมาธิการ
 ซึ่งได้ผ่านมาแล้วไม่ให้ เป็นไปตามที่ข้าพเจ้าแปรญัตตินั้น ข้าพเจ้าขอ
 ฝากข้อสังเกตไว้ว่า เมื่อสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งสมมุติเราเทศคอยู่ไม่ไ้รย
 ความบำรุงเพียงพอกับจะเกิดขึ้น

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร (ประธานกรรมา
 ธิการ): นโยบายหรือความประสงค์ของท่านสมาชิกที่จะให้ข้าราชการ
 ชั้นจัตวาหรือชั้นเสมียนพนักงานได้ตั้งตนด้วยเงินเดือนสูงขึ้นไปกว่า ๒๐
 บาทนั้น คณะกรรมาธิการเห็นใจอย่างเต็มท่และเห็นด้วย แต่ทว่าใน
 การที่จะให้ เป็นไปตามนโยบายนั้นโดยแก่บทกฎหมายเป็น การบังคับให้

เงินเดือนที่ออกให้แล้ว เมื่อสอบแล้ว เงินที่ระบอของพระ มีปรากฏ
 ว่าเป็นว่าเงินมากมาเกินกว่าที่ระบอมาไว้ ในขณะ ที่ขอที่จะเพิ่ม
 ผู้ทรงต้นแค่ ๓๐ บาทขึ้นไปแล้ว จะต้องการเงินเกินกว่า ๕ แสนบาท
 ถ้าจะให้เริ่มต้นแค่ ๒๕ บาทขึ้นไปแล้ว จะต้องการเงินเกินกว่า ๓ แสน
 บาท เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงได้เห็นว่าจะไม่ควรกับที่กฎหมายเป็นอย่างไรก็
 ให้เริ่มต้นในชั้น ๓๐ บาท หรือ ๒๕ บาท ก็ได้ แต่เพื่อ จะส่งเสริม
 ขยายและสนับสนุนให้ข้าราชการชั้นจกเข้าได้ เริ่มต้นด้วยเงินเดือนสูง
 ทางรัฐบาลก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติซึ่งแก้ไขจากหลักการ
 ที่มไว้แล้ว คือแต่เดิมนั้นเมื่อเริ่มบรรจุ จะต้องได้รับ ๓๐ บาทเท่านั้น แต่
 ตามพระราชบัญญัติใหม่มีความมุ่งหมายที่จะพยายามที่สุดที่จะบรรจุใน
 อัตราที่สูงขึ้นไป ถึงอย่างไรก็ตาม ผู้ที่เริ่มต้นด้วยอัตรา ๓๐ บาทนั้นก็
 ย่อมขยายของทาง รัฐบาล เหมือนกันที่จะ พยายาม เงินเดือนให้
 โดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ เพื่อให้ขึ้นไปถึง ๒๕ บาทหรือ ๓๐ บาทแล้วแต่
 ธรรมดา เมื่อเป็นเช่นนั้นคณะกรรมการจึงทรงร่างของรัฐบาลไว้ คือความ
 ความว่า ให้บรรจุในอัตรา ๒๐-๓๐ หรือ ๒๕ บาท

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ คณะกรรมการผู้ใดเห็นควร
 ให้เป็นไปตามร่างที่กรรมการเสนอมา ขอให้ ไปรทกยอมจน
 สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก
 ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ ไปรทกยอมจน
 สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ: คนขอยุติสมัยประชุมนี้ ผู้ใดมีความเห็นอย่างไร
ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาฯ: เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ
เจ้าขอว่าที่ประชุมอนุมัติตามทศวรรษการเสนอมานี้ ทศวรรษที่ ๒ แล้ว
ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบการ
ระออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๘ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาฯ: ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เงินกู้ และค่าพาหนะของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๔)
ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ขอเลขานุการอ่าน

เลขานุการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีการแปรญัตติไม่
มีการแก้ไข

ประธานสภาฯ: ทศวรรษที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓
ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรระออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้
ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘๓ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ขอเรียนทราบว่า คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าสมควรให้ อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน
เป็นกฏหมายต่อไป ในวาระต่อไปข้าพเจ้าขอประชุมเป็นนอกระบบ
เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

คุณพงศ์ประพัทธ์
นายกวดหุ้มแพะ
เลื่อน พงษ์โสภณ
วิชา สุประภาตชนันท์
ทองม้วน
เตียง ศรีจันทร์
ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์
อนุสรกรณ์
ฟอง สิทธิธรรม
วิริยะเหิรทาว
พูนเทศ กาญจนเสวิม
วิเชียร สุวรรณทัต
ประกษ์ แก้วปลั่ง
ชุตม์ ปิ่นทานนท์
ร.ต. สัมย์ กฤษณะภักดี
ครรวรแล้ว ๓๑/๕/๕๓

พ.อ. ประจวบจันก
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ถิน จุฑารพ
สุนทร ถิพลากร
เล็ก จารุณี
วิศิษฐ์ ลูกอิน
ผู้ช่วยงานการประชุม

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร